

ВЕСТИТЕЛ на Реформацията

Год. 85 Бр. 4/2009

В това издание:

- 4** “Ето, ида: в свитъка на книгата е писано за Мене”
Раждането на Исус беше точно отбелязано и открива Неговата безупречна хронология
- 8** “Ето стоя на вратата и хлопам”
Христос търпеливо чака... на нас се пада да отворим вратата!
- 12** “Кой може да издържи деня на пришествието Му?”
Въпрос, който зове за лично изследване.
- 16** “Ако не видите знамения и чудеса”
Дали основаваме вярата си върху неща, които се виждат или върху невидими неща.
- 20** “При закона и свидетелството”
Как можем да различим истинското от фалшивото?
- 24** “Глад за слушане Господните думи”
Как можем да избегнем духовния глад?
- 28** “Свърши се!”
Триумфалната кулминация на всяко библейско пророчество

Колко е ценно да бъдеш напред в нещата! Имането на предварителна информация е голяма помощ при приготвянето за някое важно събитие. А какво по-голямо събитие би могъл да преживее някога светът от това да види второто идване на Исус Христос със слава в облаците? Господ милостиво е дал светлина по този въпрос за наше напътствие и напомняне. Колко важно е да изучаваме тази настояща истина, да я вкусим и я приложим в нашия живот!

Молитвената седмица за тази година е основана върху “Изпитване на времето”, една серия от четения върху последните събития преди завръщането на нашия Господ. Това е твърде сериозен и силен предмет. Освен провеждане на събрания в църквите тази седмица, молим, направете особено усилие да споделите материала със самотни вярващи, насърчавайки ги с вашите посещения и молитви.

Молим, не забравяйте също: събота, 12 декември е ден за пост и молитва. В неделя, 13 декември, ще бъдат събрани дарения за нови мисии.

Надяваме се, че тази молитвена седмица ще бъде един благословен благоприятен случай за задълбочаване на вярата и посвещаване сърцето ни преди скорошното идване на часа.

ВЕСТИТЕЛ на Реформацията

орган на църквата
АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
ул. Кирил и Методий №74 1000 гр. София

За кореспонденция: ПК 1202 1000 гр. София
e-mail: sdarm@abv.bg

Излиза 4 пъти годишно

Редактор: Й. Кънев

В списанието се публикуват статии с библейско-религиозно, нравствено-поучително и здравно съдържание и религиозна информация.

ISBN 1312 - 1219

печат ISBN 954 9520

“Такова време, каквото е това”

Думата “пришествие” се отнася за идването на една важна личност, събитие или развой, а в най-висша степен зове да обърнем внимание към славното завръщане на Господаря на Универса, Исус Христос.

Успешното планиране на някое важно събитие включва напълно един обширен процес – колкото по-важна е личността и по-значимо е събитието, толкова по-голямо приготвяне е необходимо. Встъпването в длъжност на президентите на народите, коронясването на царе на монархиите и въвеждането на нови управници – всички са примери на важни събития от голяма величина. Все пак тяхната величественост бледнее, когато ги сравним с вечната слава, заобикаляща великото второ пришествие на Господа.

Като народ, чието име непосредствено споменава за най-ревностно очакваното събитие в историята, колко важно е нашите познания напълно да обсъждат приготвянето за този уникален момент. Съответното приготвяне за пришествието на Господаря изисква не само външно изявяване, но то зове за пълно вътрешно преобразяване. Господ не се интересува само от това да бъдат вършени добри дела от послушни чада. Неговите проникателни очи виждат дали вътрешната насока на мислите ни наистина отразява най-чистите подбуди, основани върху вечния принцип на любовта. Дълбоката духовна промяна, която е нужно да се вкорени в същества по естество измъчвани от бича на греха, наистина е забележителна.

Пророчеството е определеното разкриване на човешката история. То очертава ключовите точки покрай пътя на времето, че да можем да получим съответно светлина за това къде всъщност се намираме. Без този компас как бихме могли приготвени да приключим в непознати води, носени от течението, без котва в едно море на вавилонско объркване!

Кое характеризира скиптъра на Божия авторитет?

“А за Сина казва:”Твоят престол, о, Боже, е до вечни векове; и скиптърът на Твоето царство е скиптър на правота.” (Евр. 1:8) “Правда и правосъдие са основа на престола Ти; милост и истина ходят пред Твоето лице.” (Псалм 89:14) Царството на благодатта скоро трябва да бъде засенчено от царството на славата. Сам нашият Бог ще се повдигне да защити Своя потъпкан закон и ще извърши

съд над неговите нарушители. Пророчеството посочва на това. Ние сме запознати с тези текстове. Все пак истина е също, че Божията правда има сестра близначка, милостта. Това също е жизненоважно качество на Божия характер. “Милост и верност се срещнаха, правда и мир се целунаха. Верност пониква от земята и правда е надникнала от небото. Господ също ще даде това, което е добро; и земята ще ни даде плода си. Правдата ще върви пред Него и ще направи стъпките Му път, в който да ходим.” (Пс. 85:10-13)

Къде съответно сме в картината?

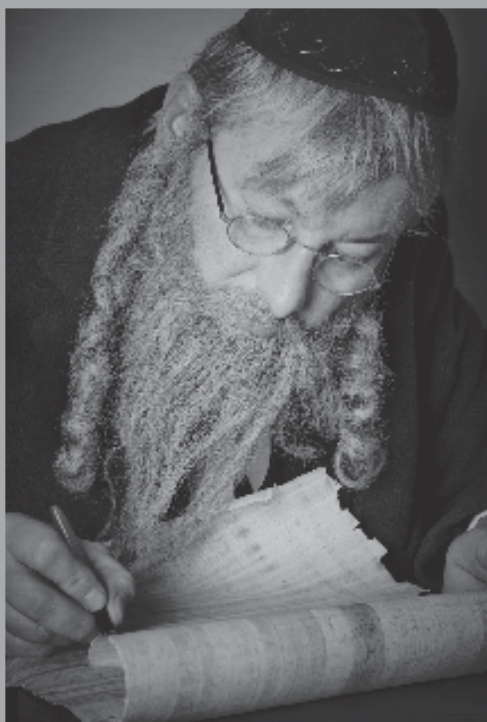
В разглеждане на по-обезпокоителните аспекти на пророчеството – острите завои и опасните стръмнини по пътя напред – има опасност да затънем в негативното и да се почувстваме объркани. Точно както инженерите по движението поставят предупредителни знаци, за да предупредят за идващите опасности по пътя, Господ в Своята мъдрост е поставил осведомяващи предупредителни флагчета. Те са определени да ни помогнат, но не да угасят нашата радост в Господа. Нашата задача е жизнена, огромно позитивна: благоприятните ни случаи в Господното лозе всъщност са безбройни.

Нека гледаме с ревностно очакване пришествието на нашия Господ и нека надвисналият факт да ни поддържа в нарастващите житейски борби. Очаква ни удивително преживяване, ако вземем активно и ревностно участие в славните заключителни сцени на земната история. Духът на служене може да се съживи и да ни активизира, когато се съсредоточим с цялото сърце върху славата на Господното дело. “Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немошните.” (Ис. 40:29) Всеки един от нас има привилегията за едно уникално място и призвание – “и кой знае дали не си дошла ти на царството за такова време, каквото е това?” (Естер 4:14)

Петък, 4 декември 2009 г.

“Ето, ида: в свитъка на книгата е писано за Мене”

Компиляция от писанията на Е. Г. Уайт

Божие Слово обхваща един период от историята, простиращ се от сътворението до идването на Човешкия Син в небесните облаци. Да, нещо повече; то достига напред до бъдещия живот и разкрива пред нас славата на възстановения рай. През всичките тези векове истината за Бога е оставала същата. Това, което беше истина в началото, е истина и сега. Въпреки че нови и важни истини, предназначени за следващите поколения, бяха открити на разумния, настоящите разкрития не противоречат на онези от миналото. Всяка нова разбрана истина само прави по-значима старата.

С по-обширната, по-ярка светлина, която свети върху нас можем да видим с по-голяма яснота славата на предишната религиозна система. Ние можем да общуваме с патриарсите от древността, можем да слушаме Мойсей как издава закони за Израил, пророците, как гледат те напред към бъдещите векове и предсказват идещи събития, и апостолите, как откриват тайните на новата религиозна система и разкриват своите лични опитности и удивителните слова на Този, Който говорише както никога човек не е говорил. Като виждаме предсказанията на пророците, изпълняващи се около нас, сме доведени близо до тях и ги четем с по-дълбок и по-разумен интерес. И тъй като времето тече и сме близо до края на земната история, ние ще можем, ако сме смирени ученици в училището на Христос, да схванем още по-ясно Божествената мъдрост.

Ной, Авраам, Исаак, Яков, Мойсей и всичките патриарси и пророци чуха евангелието чрез Христос. Те видяха спасението на расата чрез Заместника и Гаранта, Исус, Изкупителя на света. Видяха един Спасител да идва на света в човешка плът и разговаряха с Него в Неговото Божествено величие. Авраам ходеше и разговаряше с небесните ангели, които идваха при него с човешко облекло. Яков говореше с Христос и с ангели.

Мойсей разговаряше с Исус лице с лице, както един, който говори с приятел.

От сътворението и падението на човека до настоящето време постоянно е бил разкриван Божия план за изкуплението на падналата раса чрез Христос. Скинията и Божият храм на земята бяха копие на оригинала в небето. В скинията и нейните тържествени служби символично се концентрираха великите истини, които трябваше да бъдат разкрити през следващите поколения. Не е имало време, когато Бог да е дал по-големи доказателства за Своето величие и издигнато положение, отколкото когато беше признатият управител на Израил. Проявите на един невидим Цар бяха величествени и неизразимо страхотни. Един скиптър беше управлявал, но той беше държан не от човешка ръка. Свещеният ковчег, покрит с омилоствилището и съдържащ святия Божий закон, беше символ на Йехова. Това беше силата на израилтяните, чрез която побеждаваха в битки. Преди това идолите бяха захвърлени и поради гледане невнимателно на това хиляди загинаха. Никога в нашия свят Господ не беше откривал такива проявления на Неговата върховна власт, както когато Той единствено беше признатият цар на Израил.

Колко мъдро беше нареждането на Бога да запази едно познание за Него на земята чрез даването на човека на Неговия свят закон, който беше основата на управлението Му на небето и на земята чрез една система на поклонение, която да бъде постоянно напомняне за един идващ Спасител. Когато тъмнина покриваше земята и голям мрак народите, Господ имаше едно смирено малцинство, което признаваше Неговото върховенство чрез почитане и подчиняване на конституцията на Неговото царство – десетте заповеди. През вековете на идолопоклонство и отстъпничество обещанието за един Месия пазеше звездата на надеждата да свети в помрачените морално небеса, докато дойде времето за първото идване на Христос.

В жертвеното приношение върху всеки олтар се виждаше един Изкупител. С облака от тамян, който се издигаше, се издигаше от всяко разкаяно сърце молитвата, която Бог щеше да приеме с техните приношения, като израз на вяра в идващия Спасител. Нашият Спасител дойде и проля кръвта Си като жертва и сега се

застъпва чрез тази кръв пред неговия Отец в небесното светилище.” РХ, 2.ІІІ.1886

“Даже преди да беше взел върху Себе Си човешкото естество, Той беше видял целия път, който трябваше да измине, за да спаси загубеното. Всяка болка, която късаше сърцето Му, всяко оскърбление, което се трупаше на главата Му, всяко лишение, което бе призван да понесе, бе открито пред погледа Му преди още да бе свалил короната и царската одежда и да бе слязъл от престола, за да облече божеството Си в човешки образ. Той виждаше ясно пред Себе Си пътя от яслата до Голгота. Известни Му бяха мъките, които щеше да претърпи. Той знаеше всичко и все пак каза: “Ето, ида! В свитъка на книгата е писано за Мене; драго Ми е, Боже Мой, да изпълня волята Ти и законът Ти е в сърцето Ми” (Пс. 40:7,8).

“... “Ние не следвахме хитро измислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие. Защото Той прие от Бога Отца почест и слава, когато от великолепната слава дойде до Него такъв глас: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение. Този глас чухме самите ние, че дойде от небето, когато бяхме с Него на святата планина.” (2Петр. 1:16,17)

Това бе едно убедително доказателство за сигурността на надеждата на вярващия. Но освен него имаше едно още по-убедително доказателство от пророчеството, чрез което вярата на всички може да се утвърди и безопасно да бъде закотвена. “... Пророческото слово – заяви Петър – повече се потвърждава за нас и вие добре правите, че внимавате на него като на светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви. И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не е частно на пророка обяснение на Божията воля; защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но святите човеци са говорили от Бога, движими от Святия Дух.” ДА 242

Пророчествата на Стария завет изпълнени

“Исус няколко пъти се бе опитал да разкрие на учениците Си бъдещето, но те не искаха да мислят върху казаното. Поради това смъртта Му ги изненада. По-късно, когато разглеждаха миналото и видяха резултата от своето неверие, се наскърбиха. Те не вярваха, че разпнатият Христос ще възкръсне. Той бе заявил ясно, че ще възкръсне на третия ден, но объркани учениците не разбраха значението на думите Му, затова по времето на Неговата смърт останаха крайно безпомощни и силно разочаровани. Вярата им не проникна зад сянката, с която Сатана бе затъмнил погледа им. Всичко изглеждаше неясно и тайнствено. Ако бяха повярвали в думите на Спасителя, колко мъка можеше да си спестят!

Скършени от безнадеждност, скръб и отчаяние, те се събраха в горницата, затвориха и залостиха вратите, боейки се да не ги постигне съдбата на любимия Учител. Тук им се яви възкръсналият Спасител. В продължение на четиридесет дни Христос остана на земята, приготвяйки учениците Си за предстоящото дело, като

им обясняваше онова, което преди не бяха в състояние да разберат. Говори за пророчествата относно Неговото идване, затова че ще бъде отхвърлен от евреите и за Своята смърт, посочвайки им изпълнението на всяка тяхна подробност. Каза им, че трябва да приемат изпълнението на пророчеството като уверение за силата, която ще ги придружава в бъдещия им труд. “Тогава им отвори ума – четем, - за да разберат писанията. И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим.” И Прибави: “Вие сте свидетели на това” (Лука 24:45-48).” ДА 13,14

“Като започна от Мойсей, Алфата на библейската история, Христос започна да тълкува от Писанията онези места, които говореха за Него... Те обаче имаха нужда да разберат значението на старозаветните символи и пророчества, които сочеха на Него. Вярата им трябваше да се закрепил върху тези писания. Христос не извърши чудо, за да ги убеди, а като пръв Свой дълг им изтълкува Писанията. Те гледаха на смъртта Му като на край на техните надежди. Но сега Той им показва от пророците, че смъртта Му беше най-силното доказателство за тяхната вяра.

С поученията Си към тези ученици Исус показва важността на Стария завет като свидетел на Неговата мисия. Мнозина тъй наречени християни днес отхвърлят Стария завет, като твърдят, че той вече не бил важен. Но Христос не ни учи така. Той го ценеше така високо, че при един случай каза: “Ако не слушат Мойсей и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой няма да се убедят” (Лука 16:31).

От дните на Адам до края на времето Христос е, Който ни говори чрез патриарсите и пророците И Старият завет изявява Христос, както Го изявява и Новият. Светлината от пророческото минало е, която дава ясно-та и красота на Христовия живот и ученията на Новия завет. Чудесата на Христос са доказателство за Неговата божественост, но по-силното доказателство, че Той е Изкупителят на света, се намира в сравнението между старозаветните пророчества и историята на Новия завет.

Основавайки се на пророчествата, Христос даде на учениците правилна представа за това, което Той трябваше да бъде в човешкия Си образ. Тяхното очакване на един Месия, Който да заеме престола и царската власт според желанията на човеците, бе една заблуда. То им пречеше да схванат правилно значението на Неговото снишаване от най-високото до най-ниското положение, което можеше да съществува. Христос желаше мислите на учениците Му да бъдат чисти и истинни във всяка подробност. Те трябваше да имат правилни разбирания по отношение чашата на страданията, която Му бе отредена. Той им показва, че страшното противоречие, което те не можеше да проумеят, бе чисто и просто изпълнението на сключения отпреди създание-

то на света договор. Христос трябваше да умре, както ще умре всеки престъпник на закона, ако продължи да греша. Всичко това трябваше да стане, обаче не щеше да завърши с поражение, а със славна, вечна победа. Исус им каза, че трябва да се направи всичко възможно, за да се спаси светът от греха. Последователите Му трябваше да живеят така, както Той би живял, също и да работят както Той бе работил с постоянен неуморен труд.” ЖИ 659, 660

Божият съвършено определяна на точния момент

“Планът на нашето изкупление не бе съставен след грехопадането. Този план беше “откриването на тайната, която е била замълчана от вечни времена” (Римл. 16:25). Той бе изявление на принципите, които още от вечни векове са били основата на Божия престол. Бог и Христос знаеха още отначало за отстъплението на Сатана и за падението на човека чрез прелъстителната сила на отстъпника. Бог не нареди съществуването на греха, а го предвиди и взе предварителни мерки, за да посрещне тази страшна криза. Толкова голяма бе любовта Му към света, че уговори да отдаде Единородния Си Син, “за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има вечен живот.” (Йоан 3:16).

Луцифер бе казал: “Ще възвиша престола си над Божиите звезди... Ще бъда подобен на Всевишния” (Ис. 14:13,14). Но Христос, “като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенство с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците” (Фил. 2:6-7).

Тази жертва бе доброволна. Исус можеше да остане при Отца Си. Той можеше да Си запази небесната слава и почитта на ангелите. Но Той предпочете да даде скиптъра обратно на Отца Си и да слезе от престола на Вселената, за да донесе светлина на живеещите в тъмнина и живот на загиващите.

Приблизително преди две хиляди години от Божия престол на небето се чу един тайнствен глас: “Ето, ида!” “Жертва и принос не си поискал, но приготвил си Ми тяло...” Ето, дойдох (в свитъка на книгата е писано за Мене) да изпълня Твоята воля, о, Боже” (Евр. 10:5-7). В тези думи е съобщено изпълнението на Божия намерение, което е било скрито от вечни векове. Хрис-

тос се готвеше да посети нашия свят и да се въплъти. Той казва: “Приготвил си Ми тяло.” Ако се появеше облечен в славата, която имаше при Отца още преди създаването на света, ние не бихме били в състояние да понесем светлината на Неговото присъствие. Но за да можем да Го гледаме и да не загинем, Неговата слава бе прикрита. Божественият Му образ бе прикрит под човешки такъв, невидимата Му слава – във видим човешки образ.” ЖИ 9,10

“Бог беше направлявал събитията, трупачи се около раждането на Христос. Имаше едно определено време за Него да се яви в човешки образ. Едно дълго очертание на вдъхновеното пророчество сочеше за идването на Христос на нашия свят и подробно описваше начина на Неговото приемане. Ако Спасителят се беше появил в един по-ранен период от световната история, преимуществата, спечелени за християните, не щяха да бъдат така големи, тъй като тяхната вяра нямаше да е била развита и укрепена чрез обръщане на вниманието върху пророчествата, които се простираха в далечно бъдеще и да представят събитията, които трябваше да се случат.

Поради грешното отделяне на юдеите от Бога, Той беше позволил те да дойдат под властта на един езически народ. Само някаква ограничена власт беше дадена на юдеите. Дори на синедриона не беше позволено да произнеса окончателно решение по даден важен случай, който включваше присъждането на смъртно наказание. Един народ, контролиран чрез фанатизъм и религиозен предразсъдък, какъвто бяха евреите, повечето са жестоки и непримирими. Божията мъдрост беше проявена в изпращането Неговия Син на света в едно време, когато господстваше римската власт. Ако еврейската икономика притежаваше пълната власт, сега не щяхме да имаме една история за живота и службата на Христос между човеците. Ревността на свещениците и управниците щеше бързо да ликвидира един така застрашаващ съперник. Той щеше да бъде замерван с камъни до смърт заради фалшивото обвинение за нарушаване на Божия закон. Евреите никого не наказваха със смърт чрез разпятие. Това беше римски метод за наказание. Следователно не щеше да има никакъв кръст на Голгота. Тогава пророчеството не би се изпълнило; защото Христос трябваше да бъде издигнат по най-ярък начин на кръста, както змията беше издигната в пустинята.

Римската власт беше инструмента в Божиите ръце, за да предпази Светлината на света от изгасване в тъмнината. Според Божия план кръстът беше издигнат пред погледа на всички народи, езици, люде, насочвайки тяхното внимание към Божия Агнец, Който носи греховете на света.

Ако идването на Христос беше отложено с много години по-късно, докато юдейската власт отслабнеше още, пророчеството нямаше да може да се изпълни; защото не щеше да бъде възможно за юдеите, с тяхната намалена власт, да имат влияние пред римските власти да подпишат смъртната присъда на Исус при

представените лъжливи обвинения и не щеше да има на Голгота издигнат кръст за Христос. Скоро след смъртното наказание на Спасителя този начин за наказване със смърт беше отменен. Сцените, които се разиграха при смъртта на Исус, нечовешкото поведение на народа, свръхестествената тъмнина, която покри земята и агонията на природата, проявена в разцепване на скалите и проблясъците на светкавиците ги порази с такова угризение на съвестта и ужас, че кръстът като инструмент за смъртно наказание скоро излезе от употреба. При разрушението на Ерусалим, когато силата на тълпата отново се сдоби с контрол, разпятието отново беше възстановено за известно време и на Голгота имаше много кръстове.

Христовото идване тогава и начина, по който Той го извърши, беше пряко и пълно изпълнение на пророчеството. Доказателството за това, дадено на света чрез свидетелството на апостолите и това на техните съвременници, е между най-силните доказателства на християнската вяра. Ние не сме били очевидци на чудесата на Исус, които засвидетелстват Неговата божественост; но имаме изявлението на Неговите ученици, които бяха очевидци на тях и виждаме чрез вяра през техните очи и чуваме през техните уши; и нашата вяра с тяхната се улавя за дадените доказателства.

Апостолите приеха Исус въз основа на свидетелството на пророци и праведни човеци, простиращо се върху един период от много столетия. Християнският свят има една свършена и пълна верига от доказателства, минаващи и през Стария, и през Новия завет. От една страна, сочейки на идването на един Спасител, а от друга, изпълнението на условията на това пророчество. Всичко това е достатъчно да се обоснове вярата на онези, които желаят да вярват. Божието намерение беше да предостави на расата благоприятен случай да развие вяра в силата на Бога и в Неговия Син, и в делото на Святия Дух.” Духът на пророчеството, III, 180-182

Ценене пророческите думи

Бог замисли планът на изкуплението да дойде на Неговия народ както късен дъжд, защото бързо загубват връзката си с Бога. Те се уповават на човек и славят човек, и силата им е пропорционална на силата на тяхната зависимост. Бяха ми представени някои неща, които скоро ще се изпълнят. Знаем повече, отколкото вършим понастоящем. Трябва да схванем дълбоките неща на Бога. Има теми, върху които трябва да се спираме, които изискват повече внимание отколкото в миналото. Ангелите са желаели да вникнат в истините,

които са открити на хората, които са изследвали Божието Слово и с каещи се сърца са молили за мъдрост, за по-голяма дължина и широчина, и височина на това познание, което само Бог може да даде.

Стотици коментари върху евангелието са били написани от мъже, които са наречени велики, и приближавайки се към заключителните сцени на тази земна история, ще бъдат изнесени още по-удивителни представяния. Нуждаем се да изучаваме Писанията със смирение, каещи се сърца. Онези, които ще посветят силите си да изучават Божието Слово, и особено пророчествата за тези последни дни, ще бъдат възнаградени чрез откриване на важни истини. Последната кни-

га на новозаветните писания е пълна с истини, които е нужно да бъдат разбрани. Сатана е заслепил очите на човеци и те се радват на някакво извинение, за да не изучават тази книга. Тук Христос е заявил чрез Своя служител Йоан какво ще бъде в последните дни.

Всеки ученик на Библията трябва прилежно да изучава тези пророчества. Като изследваме Писанията, характерът на Христос ще се яви в неговото безкрайно съвършенство. Той е единственият, в Когото трябва да бъдат съсредоточени нашите надежди за вечен живот. Той е вечен живот за всички, които ще ядат Неговата плът и пият Неговата кръв. Онези, които ще гледат на Него, могат да бъдат изцелени от ухапването на змията; защото Той е носителя на греха, Той е единственото лекарство за греха. Чрез гледане на Него можем да се променим в същия образ. Нищо не трябва да се вмъква между душата и Бога. Вяра, любов и преклонение трябва да растат в душата на ученика. Ние притежаваме най-богатите съкровища от истина и ако следваме да познаваме Господа, ще имаме голямо поле за работа. Словото отбелязва благодатни думи и удивително възстановяване чрез сила от Исус. С измъчени сърца четем за Неговата скръб поради греховете, които сме извършили. Можем да научим също как чрез Неговото страдание и жертва заради нас можем да бъдем свършени в Него. Вдъхновението ни представя историята, която е по-важна за нас, отколкото цялото човешко познание, колкото и широко и дълбоко да е то.

“Това е вечен живот — каза Христос — да позная Тебе, единия истинен Бог и Исуса Христа, Когото Си изпратил.” (Йоан 17:3) Защо не осъзнаваме стойността на това знание? Защо тези славни истини не горят в сърцата ни, трептейки на устните ни и прониквайки в цялото ни същество?” Библейско възпитателно училище, I.I, 1913

“Ето, стоя на вратата и хлопам”

Паул Балбах

така хипнотизирани от звуците на света, че вече не го разпознавате? Ще Му позволите ли да влезе? Очаквате ли, че Той има добри или лоши новини за вас? Можете ли да отворите вратата? Пригответни ли сте да приемете небесния Гост?

Какво е хлопането?

Едно хлопане на вратата може да носи добри или лоши новини. Това може да бъде куриерска служба, носеща цветя за деня на майката. През Втората световна война много домове в Съединените щати бяха посетени от униформени правителствени служители. Те идваха да донесат лошите вести, че съпругът, бащата или синът са “убити в сражение”. Когато отворим вратата, трябва да бъдем пригответни да чуем какво има да ни каже вестителят.

Учудвали ли сте се някога какво всъщност означава това “хлопане на Исус” на вашето сърце? Вдъхновението ни казва, че “Всяко предупреждение, упрек или умоляване в Божието Слово или чрез Неговите упълномощени вестители е едно хлопане на вратата на сърцето; то е гласът на Исус, молещ да влезе.” РХ, 2.XI.1886 (Тази вест има широки, многобройни приложения, но за целта на тази статия съвремененно ще отбележим едно лично, духовно приложение на това “хлопане”).

Христос използва Библията или Духа на пророчеството, или “Неговите упълномощени вестители” да ни предупреди, укори и насърчи. Тези вестители може да бъдат пастори, учители и братя или сестри във вярата.

Какво става, ако не отворим веднага вратата? “С всяко пренебрегнато чуване, вашето решение да отворите става все по-слабо. Ако не се обърне веднага внимание на Исусовия глас, той се смесва в ума с множеството други гласове, светските грижи и бизнес завладяват вниманието и убеждението угасва. Сърцето все по-малко се впечатлява и изпада в опасно безсъзнание относно краткостта на времето и извън великата вечност.” РХ, 2.XI.1886 Колко е опасно! Ако не отворим незабавно, в края на краищата изпадаме в духовно безсъзнание.

Случвало ли ви се е напоследък някой да чука на вратата ви? Можете ли дори да си спомните, че това се е случило в последно време? Чуването на вратата не е вече обичайно в някои места. Повечето млади хора дори не знаят какво е това. Понастоящем продажби и проверки за някои стоки се извършват главно по телефона или по интернет.

Каква е първата ви реакция, когато чуете да се чука на вратата? “Един непознат е на вратата ми. Да отворя ли вратата? Да му позволя ли да влезе? Може би трябва да попитам за името му. Може да попитам: Какво искаш? Или може да не обърна внимание на чуването.”

Кой чука?

Христос днес чука на вратата на вашето сърце чрез Святия Дух. Той казва: “Ето, стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него и той с Мене.” (Откр. 3:20) Дали Христос чука на вратата само на малцина избрани приятели? Не. “Гласът (на Верния Свидетел) апелира към всяко сърце... Откр. 3:20 (цитирано).” РХ, 9.XII.1890

“Исус отива от врата на врата пред всеки душевен храм, провъзгласявайки: “Стоя на вратата и хлопам”... “Отворете вратата си – казва Великият Търговец, притежателят на духовни богатства – и направете вашата сделка с Мен. Това съм Аз, вашият Изкупител, Който ви съветва да си купите от Мен.” РХ, 7.VIII.1894

Сред забързаните дейности на вашия живот чувате ли чуването на Христос? Познат ли ви е Неговият глас или мислите, че Той е някой непознат? Може би сте

Какъв е контекстът на този библейски пасаж?

Стихът, описващ Христовото хлопане на вратата на нашето своенравно човешко сърце, се намира в Откровение 3 глава – точно в края на съвета на Верния Свидетел към Лаодикия. Това е вест за нашето време! Сега – повече от всякога – Христос иска да обитава в човешките сърца. Той не ни говори непременно с глас, който може да се чуе, но по-скоро говори на нашата съвест с тихия, слаб глас на Святия Дух. Следователно колко важно е във времето на изливането на късния дъжд да разбираме ролята на Святия Дух в съвестта.

“Съвестта е гласът на Бога, чуващ се сред борбата на човешките страсти. Когато се отхвърли, Божият Дух се наскърбява.

Искаме всички да разберат как се покварява душата. Не че Бог издава някакво нареждане човек да не бъде спасен. Той не разстила непроницаем мрак пред очите. Но най-напред човек се съпротивлява на подтика на Божия Дух и веднъж отхвърлил го, по-лесно е да направи това втори път, още по-лесно третия път и далеч по-лесно четвъртия. След това идва жетвата, която е узряла от семето на неверие и съпротива. О, каква жетва от грешно отдаване се приготвя за сърпа!

Когато тайната молитва и четенето на Писанията се пренебрегват днес, утре могат да бъдат пропуснати с по-малък протест от страна на съвестта. Ще има дълъг списък от пропуски, всички от едно единствено зърно, посято в почвата на сърцето. От друга страна, всеки взет под внимание лъч светлина ще произведе жетва от светлина. Отхвърленото веднъж изкушение ще даде сила за по-твърда съпротива втория път. Всяка нова победа, спечелена над Аз-а, ще изравни пътя за по-високи и по-благородни триумфи. Всяка победа е семе, посято за вечен живот.” СЦ, V, 120

Псалмистът се молеше: “Научи ме, Господи, пътя Си, и ще ходя в пътищата Ти. Дай ми да се страхувам от името Ти с не раздвоено сърце” (Пс. 86:11). Той се молеше поразеното му от грях сърце да бъде съединено, като научи Божиите пътища за действие и даде тържествен обет да ходи във все по-развиващите се истини, които щеше да научи. Това е един растящ процес на постоянно нарастваща любов и послушание към Учителя. Святият Дух ни убеждава все повече за пътищата, по които можем да достигнем до една все по-висока позиция, докато накрая, както Енох, можем да бъдем готови за преселване в небесните дворове. Небесният Утешител винаги ще ни убеждава “за грях, за правда и за съдба” (Йоан 16:8). И като резултат, собственият ни личен стандарт на характера, към който се стремим, ще бъде все по-висок. Следователно колко голяма е нуждата ни от Христовото спасително посещение на нашата душа – и то сега!

Каква е целта на Христовото посещение?

Великият Изкупител се представя като небесен търговец, натоварен със скъпоценности от истина

с най-голяма стойност. Той отива от къща на къща, предлагайки безценните си стоки. Той има стоки за всеки член от семейството. Трябва да си купим злато, пречистено в огън (вяра и любов), бяла дреха (дрехата на Христовата праведност) и очен мехлем (духовното проницание).

Христос идва с вест на мир. Той иска да очисти храма на душата ни от всяко осквернение и грях. Самото Му присъствие очиства и освещава душата. “Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си.” (Пс. 95: 7,8) “Внимавайте да не презрете Този, който говори” (Евр. 12:25). “Днес идете да работите, в противен случай един ден може да се окажете твърде закъснели. Впечатлението, което имате сега, утре може да не бъде така силно. Сатанинската примка може да се увие около вас. Светилникът може да бъде преместен от мястото си и вие да останете в тъмнина.” РХ, 2.XI.1886

Преградили ли сте входа?

Бихте си помислили, че такъв важен Гост ще бъде добре дошъл на всеки един! За нещастие, не всички отварят вратата на Исус. Подобно на голямото множество от собствения Му народ, което отхвърли Христос преди около 2000 години, така Той е отхвърлян и днес. “Но мнозина отказват да Го поканят. Святият Дух чака да смекчи и да смири сърцата, но те не желаят да отворят вратата и да пуснат Спасителя, защото се страхуват, че Той ще изисква нещо от тях. И тогава Исус от Назарет отминава. Той копнее да излее върху тях богатите благословения на Своята благодат, но те отказват да ги приемат. Какво ужасно нещо – да изхвърлим Христос от собствения Му храм! Каква загуба и за човека, и за църквата!” СЦ, VI, 222

Христос не налага Своето влизане, но настоява с по-силно, по-високо хлопане. Той “постоянно търси изгубените, казвайки: “Как да те предам?” (Осия 11: 8) И макар упоритите сърца да отхвърлят любовта Му, Той се връща и ги умолява с по-голяма сила: “Ето, стоя на вратата и хлопам”. Побеждаващата сила на Неговата любов принуждава душите да дойдат и да Му кажат: “Твоята благодат ме е направила велик” (Пс. 18:35). ХП 141

Те отварят и накрая Той влиза. Какъв мир, какво спокойствие за душата!

Какво се случва всеки път, когато откажем да чуем Неговата благодатна вест? “Всеки път, когато отказвате да се вслушате в благодатната вест, затвърждавате своето неверие. След всеки път, когато пропускате да отворите вратата на сърцето Си за Христос, все по-слабо ще долавяте гласа на Този, Който ви говори. Така свеждате до минимум благоприятните си възможности да откликнете на последния благодатен зов. ХП 142

След четене на Библията и Духа на пророчеството “вярвате ли, че свидетелствата на упрек, които са ви били дадени, са от Бога? Ако наистина вярвате, че Божият глас ви е говорил, посочвайки вашите опасности, внимавате ли на дадените съвети? Пазите ли тези свидетелства на предупреждение свежи в умовете си чрез честото им прочитане с молитвени сърца?” СЦ, III, 362

Какво пречи да се отвори вратата?

Христос е представен като чакащ отвън вратата. Защо не влиза? Има няколко неща, които преграждат входа на вратата на нашето сърце.

“Видях, че мнозина са натрупали толкова много боклуци до вратата на сърцето си, че не могат да я отворят.” СЦ, I, 132

Самият грешник е залостил вратата. Ще отстрани ли преградите? Ще отвори ли вратата? “Всичките ключалки са откъм неговата страна на вратата, не откъм страната на Спасителя.” РХ, 5.III.1889

“Трябва да очистим боклука, да отворим вратата и да поканим Исус да влезе и остане с нас.” Домашен мисионер, 1.IX.1890 Ето, непълен списък на причините, които пречат на Христос да влезе:

“Любовта към греха е затворила вратата на сърцето.” ЗВ, 12.IX.1911

“Христос не ще влезе в сърце, което е опетнено от грях. Наша работа е да отстраним всяка неправда.” РХ, 30.IX.1888

“Някои трябва да премахнат препятствия, стоящи между тях и братята им.” СЦ, I, 132

“Открийте това, което ви отделя от вашия брат, и се молете за единството, за което Христос е казал, че трябва да съществува в църквата.” РХ, 19.I.1905

“Други трябва да отстранят лошия си нрав, егоизма и алчността, за да успеят да отворят вратата. Има и такива, които са поставили света пред вратата на сърцето.” СЦ, I, 132

“Трябва да отстраним всичко, като страст, нетърпение, мърморене и безпокойство и да намерим място за

Исус в сърцето.” Библейско ехо, 15.I.1892

“Въпросът, който е от най-голяма важност за вас, е: “Имам ли едно от опит познание за Бога? Готов ли съм да вярвам каквото Той ми каже, да върша каквото ми нарежда, вместо да следвам собственото си решение? Приближавам ли се до Бога?” Писанието казва: “Но естественият човек не побира това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно” (1Кор. 2:14). Ако сърцата ви не са напълно предадени, ако не подчинявате волята си на Неговата, вие ще измислите и планирате без ръководството на Този, който е мощен в съвет...

Не подобава някой да изрича дума на съмнение тук и там, която ще работи като отрова в други умове, разклащайки доверието им във вестта, която Бог е дал, която е съдействала в поставяне основата на това дело и го е съпровождала до днешния ден в изобличения, предупреждения, поправяния и насърчения. На всички, които са заставали на пътя на свидетелствата, бих казала: Бог е дал вест на Своя народ и Неговият глас ще бъде чул, независимо дали вие чувате или се въздържате...

“Нека прибягнат при закона и при свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.” (Ис. 8:20) Дори делото на Святия Дух върху сърцето трябва да бъде изпитано с Божието Слово. Духът, Който е вдъхновил Писанията, винаги води до Писанията.

“Но понеже беззаконието ще се умножи, любовта на мнозинството ще охладнее” (Мат. 24:12). След изброяване на много добродетели, Верният Свидетел казва на църквата: “Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов” (Откр. 2:4). Преобладаващото идолопоклонство и неправда са имали едно парализиращо, притъпяващо влияние върху благочестието и святостта. Има недоверие, егоизъм и подозрение. Малцина държат твърдо вярата, която изповядват. Други са изоставили простотата на вярата и като резултат сега стъпват на границата на скептицизма. Те са духовно помрачени и така много са поддържали сериозни грешки. Някои осъждат Писанията, заявявайки, че този или онзи пасаж не е вдъхновен, понеже не допада на умовете им. Не хармонира с тяхната мнима философия и наука. Други по различни причини оспорват части от Божието Слово. Така мнозина ходят сляпо, където неприятелят подготвя пътя. Не е от компетенцията на човек да произнася присъда върху Писанието, да преценява или осъжда някоя част от Божието Слово. Когато човек дръзне да прави това, Сатана ще му даде да диша атмосфера, която ще спира духовния растеж. Когато човек се чувства твърде мъдър, че се осмелява да анализира Божието Слово, неговата мъдрост, сравнена с тази на Бога, се счита за глупост. Когато той знае повече, ще чувства, че трябва да учи всичко. И първият му урок е да бъде възприемчив. “Научете се от Мене – казва Великият Учител, - защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си.” (Мат. 11:29).

Бих желала духовното зрение на всички работници да бъде чисто, за да различават святото от обикнове-

ното. Заслепени от себелюбие, мнозина изгубват из пред очи правата на другите и Божията слава. Когато се видите както сте в действителност и видите Бога както Той иска да Го видите, ще почувствате дълбоко нуждата си от Исус и ще Го търсите с разкаяни сърца. Тогава Той ще бъде намерен от вас. Ще търсите Неговите благодатни небесни съкровища, както човек търси скъпоценни бисери, и когато ги намерите, не ще има съмнение в умовете на вашите братя, че сте намерили бисера с голяма цена. Ще имате ум Христов; ще работите и говорите както Христос.

“Божият народ не трябва да се ръководи от мненията или обичаите на света...”

Божие Слово заявява ясно, че Неговият закон ще бъде презрян и потъпкан от света; ще има изключително преобладаване на нечестие.” ЕГ Уайт, Материали, 1888, с. 900, 901

“Когато сърцето е изпразнено от самомнителност, вратата ще бъде отворена за Христос.” Днес с Бога, 74

“Исус казва: “Ето, стоя на вратата и хлопам...” Трябва да се лишим от всичко, което отделя душите ни от Него. Когато това се направи, ще видим Божието спасение.” ЗВ, 1.VIII.1892

“О, отстранете всичко, което препречва входа на сърцето ви и позволете на Спасителя да влезе.” РХ, 5.V.1891

“Нека отворим широко вратата и с отворени ръце да посрещнем Исус. Нека сърцата на всички отговорят с изключителна радост за скъпоценния дар на Божия Син.” РХ, 17.XII.1889

Какво прави Христос, когато влезе?

Веднъж влязъл, Христос иска да ни храни с изобилни духовни благословения. “Ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с мене” (Откр. 3:20). Самото присъствие на Христос в душата ще донесе следното:

Той носи мир и отстранява страха - “Мир ви оставам; Моя мир ви давам. Аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои.” (Йоан 14:27)

Той носи търпение и спокойствие - “Когато Исусовият мир влезе в сърцето ни, ние ще бъдем спокойни и търпеливи и при най-тежки изпитания.” Духът на проречеството, III, 219

Той носи любов - “Когато Христовата любов влезе в сърцето, ние се стремим да подражаваме на Христовия характер ... Колкото повече изучаваме Христовия живот със сърце, желаещо да учи, толкова по-христоподобни ставаме.” *Да мога да Го позная*, 118

Той носи разбиране - “В сърцето на всеки истински изпълнител на Словото Святия Дух внася ясно разбиране.” *Да мога да Го позная*, 118

Той носи небесна благодат - “Колкото повече разпъваме егоистичните навици чрез споделяне нашите благословения с други и чрез упражняване на дадените ни от Бога способности, небесната благодат ще бъде засилена и увеличена в нас.” *Да мога да Го позная*, 118

Той носи всеки плод на Святия Дух - “Ние ще

растем в духовност, в търпение, в кураж, в кротост, в благодат.” ДМП 118

Той носи светлина и радост - “Ето, стоя на вратата и хлопам” - казва Спасителят... Той се снишава, за да може да намери достъп до вратата на сърцето, че да може да ни благослови със Своята светлина и да ни направи да се радваме на Неговата слава.” ЗН, 10.II.1887

Той носи вечен живот - “(Спасителят) ще изкупи от грях и смърт всички, които дойдат при Него; ще ги издигне до трона Си и ще им даде вечен живот.” ЗВ, 10.II.1887

“С пребиваващия в душата Христос човешкият инструмент става участник на Божественото естество и сътрудник на Исус Христос. Той проявява ревност и искреност и притежава онова постоянство, така че, като Своя Учител, не ще отпадне, нито ще се обезсърчи. Нека всички се отвърнат от желанията на сърцето за егоистично задоволяване; нека всеки изпразни душата си от себелюбие, от егоистични желания и амбиции, и Христос ще запълни празнотата. Той ще царува в сърцето, което е изпразнено от Аз-а и от Божественото Му присъствие ще потекат живи струи за съживяване и освежаване душите на онези, които са на загиване.” ЗВ, 5.IX.1895

Веднъж изпразнени от Аз-а, Христос ще влезе и ще пребивава с нас. Ние ще получим Неговото Божествено естество и ще станем Негови сътрудници. С нова ревност и искреност ние ще помагаме Исус да хлопа на вратата на сърцето на нашите съчовеци.

Поканете Го да влезе!

Как в действителност стоите пред Бога? Удовлетворени ли сте от вашето духовно състояние?

“Бог проявява толкова голямо нежелание да те остави и любовта Му към тебе е толкова голяма, че макар и животът ти да не е в съгласие с Неговата воля, а делата и пътищата ти са Му противни. Величието на небето благоволява да те помоли да те посети и да ти остави благословието Си: “Ето, стоя на вратата и хлопам.” Обиталищата на славата са Негови, както и радостта от това небесно жилище. Въпреки това Той се унижава да търси вход към вратата на сърцето ти, за да успее да те благослови със светлината Си и да ти даде радост в славата Му.” СЦ, II, 182

Братя и сестри, нека с молитва погледнем към списъка от препятствия, които препречват влизането на Христос в нашето сърце. Той ще ни покаже определено кои са и ще ни даде сила да ги отстраним.

“Исус не ще отвори насила вратата на сърцето. Ние сами трябва да я отворим и покажем, че желаем Неговото присъствие, като искрено Го приветстваме.” ЗВ, 10.II.1887

“Как става така, че много от вас казват, че не знаят дали са приети от Бога или не; че искате да намерите Исус? Не знаете ли дали сте отворили вратата? Не знаете ли дали сте Го поканили да влезе? Ако не сте, поканете Го сега. Не чакайте друг момент. Отворете вратата и позволете на Исус да влезе.” *Ежедневен бюлетин на ГК*, 13.IV.1891

“Кой може да издържи Деня на Пришествието Му?”

Компиляция от Библията и Духа на пророчеството

Едно ключово пророчество: Христос в Светая Светих

Както е предвидено в образа и предсказано в Писанията, в определеното време Христос влезе в Светая Светих на Божия храм в небето. Той е представен от пророк Даниил като идващ по това време при Стария по дни: “Гледах в нощните видения и ето, един като човешки син идеше с небесните облаци и стигна до стария по дни и доведоха го пред Него” (Дан. 7:13). Това идване е предсказано също и от пророк Малахия: “И Господ, Когото търсите, неочаквано ще дойде в храма Си. Да! Ангелът на завета, Когото вие желаете. Ето, иде, казва Господ на силите.” (Мал. 3:1) Идването на Господа в храма Му беше внезапно, неочаквано за Неговия народ. Те не гледаха за Него там. Очакваха Го да дойде на земята. “В пламенен огън да даде възмездие на онези, които не познават Бога, и на онези, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус.” (2Сол. 1:8)

Наскоро след изпълнението на някои от белезите, които Спасителят предсказа, че ще бъдат видени преди Неговото второ идване, всред християнския свят стана едно голямо религиозно пробуждане. Изучаващите пророчеството дойдоха до заключението, че времето на края беше налице. В книгата на Даниил те прочетоха: “До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти. Мислейки, че земята е светилището, те счетоха, че очистването, предсказано в Даниил 8:14 представлява очистването на земята чрез огън при второто идване на Христос. Изследвайки по-нататък Писанията за светлина и сравнявайки този пророчески период с докладите на историците, научиха, че 2300-та дни се простираха до 1844 г.

Това беше основата на голямото адвентно движение от 1844 г. Падането на звездите през 1833 г. даде допълнителна сила за провъзгласяването на вестта за скорошното идване на Спасителя. Чрез работата на Уилям Милър и много други в Америка, на седемстотин проповедника в Англия, на Бенгел и други в Германия, на Гаусен и неговите последователи във Франция и Швейцария, на много проповедници в Скандинавия, на един обърнат йезуит в Южна Америка и на д-р Йозеф Волф в много ориенталски и африкански страни адвентната вест беше занесена до една голяма част на обитаемата земно кълбо.

Но въпреки това хората не бяха готови да посрещнат своя Господ. Още имаше работа за приготвяне, която да бъде извършена за тях. Трябваше да бъде дадена светлина, насочвайки умовете им към Божия храм в небето; и последвайки с вяра техния Първосвещеник в службата Му там, щяха да им бъдат открити нови задължения. Друга вест на предупреждение и наставление трябваше да бъде дадена на църквата.

Пророкът казва: “Но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огън на пречиствач и като сапуна на тепавичаря. Ще седне като един, който топи и пречиства сребро, та ще очисти левиците и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят Господу приноси с правда” (Мал. 3:2,3). Онези, които ще живеят на земята, когато ходатайството на Христос в светилището горе се прекрати, ще трябва да стоят пред очите на един свят Бог без посредник. Техните дрехи трябва да бъдат без петно, характерът им трябва да бъде очистен от грех чрез погръскване с кръвта. Чрез Божията благодат и чрез собственото им прилежно усилие те трябва да бъдат победители в борбата със злото. Докато Изследователният съд продължава в небето, докато греховете на разкаялите се вярващи биват премахнати от светилището, между Божия народ на земята трябва да бъде извършено едно особено дело на очистване, на отстраняване на греха. Това дело по-ясно е представено във вестта на Откровение 14.

Когато това дело приключи, последователите на Христос ще бъдат готови за Неговото явление. “Тогава приносят на Юда и на Ерусалим ще бъде угоден, както в древните дни, както в старите години.” (Мал. 3:4) Църквата, която нашият Господ при идването Си трябва да приеме за Себе Си, ще бъде “славна, без петно или бръчка, или друго такова нещо, ... свята и непорочна”, “красива като луната, чиста като слънцето, страшна като войска със знамена” (Ефес. 5:27; Пес. песн. 6:10).

Освен идването на Господа в Неговия храм Малахия предсказа също Неговото второ пришествие, Неговото идване, за да извърши съд. “И Аз като се приближа при вас за съд, бързо ще заявя против баячите, против прелюбодейците, против кълнящите се лъжливо, против онези, които угнетяват наемниците в заплатата им, вдовицата и сирачето; и против онези, които онеправдават чужденеца и не се боят от Мене, казва Господ на силите.” (Мал. 3:4)

Юда представя същата сцена, когато казва: “Защото са се вмъкнали някои човече, които отдавна са били посочени, че подлежат на това осъждане, нечестивци, които обръщат благодарта на нашия Бог в похотливост и се отричат от единствения Владетел и Господ наш Исус Христос... Да извърши съд над всички и да обяви за виновни всичките нечестивци за всичките нечестиви дела, които в нечестие са сторили и за всичките жестоки думи, които нечестивите грешници са говорили против Него.” (Юда 4,15) Това идване и идването на Господ в Неговия храм са различни и отделни събития.” Южен страж, 24.I.1905

Очистването на Божия народ

“Възлюбени, сега сме Божии чада и още не е станало явно какво ще бъдем, но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е. И всеки, който има тази надежда на Него, очисти себе си, както е Той чист.” (1Йоан. 3:2,3)

“Ще седне като един, който топи и пречиства сребро, та ще очисти левиците и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят Господу приноси с правда. Тогава приносът на Юда и на Ерусалим ще бъде угоден, както в древните дни, както в старите години.” (Мал. 3:3,4)

В този текст е описан един процес на топене, на пречистване, който ще бъде продължен в сърцето на човече чрез Господ на силите. Процесът е най-мъчителен за душата, но той се извършва само чрез тези средства, чрез които може да бъде премахнат шлакът. По необходимост трябва да издържим изпитанията; защото чрез това ние биваме доведени близо до нашия небесен Баща, в послушание на Неговата воля и можем да Му принесем жертва с правда.

“В света ще имате скръб”, заяви Христос, “но в Мене ще имате мир” (Йоан 16:33). Гордост, егоизъм, зли страсти и любов към светски удоволствия – всичките трябва да бъдат победени. Следователно Бог изпраща скърби, за да изпитат, да докажат и покажат, че тези злини съществуват в характера ни. Трябва да победим чрез Неговата сила и благодат, че да можем да бъдем участници на Божествено-то естество...

Има един висок стандарт, който трябва да достигнем, ако желаем да бъдем Божии чада, благородни, чисти, святи и неопетнени; и необходимо е един пречистващ процес, за да достигнем този стандарт. Как ще бъде осъществено това пречистване, ако не срещаме трудности, никакви пречки за преодоляване, нищо, което изисква търпение и издръжливост? Тези изпитания не са най-малките благословения в нашата опитност. Те са определени да ни насърчат към решителност да преуспеем. Трябва да ги използваме като определени от Небето средства за спечелване на решителни победи над Аз-а, вместо да им позволяваме да ни спъват, потискат и съсипват.

Характерът ще бъде изпитан. Христос ще открие в нас дали наистина сме клони от живата Лоза. При всички обстоятелства в живота да бъдем търпеливи, любезни, въздържани и бодри. Ден след ден и година след година да побеждаваме Аз-а и развиваме благороден героизъм. Това е определената ни работа; но тя не може да бъде изпълнена без твърдо решение, непоколебима цел, постоянна бдителност, непрестанна молитва и постоянна помощ от Христос...

Господарят вижда от какво се нуждаем, за да бъдем очистени за Неговото небесно царство. Той не ще ни остави в пещта да бъдем напълно погълнати. Като един, който топи и пречиства сребро, Той гледа чадата Си, наблюдава процеса на очистване, докато види образа Си отразен в нас. Въпреки че често чувстваме пламъка на скръбта да се разпалва за нас и понякога се страхуваме, че ще бъдем напълно погълнати, все пак нежната загриженост на Бога е точно така голяма към нас в такива времена, както когато сме свободни в дух и триумфиращи в Него. Целта на пещта е да очисти и претопи, а не да погълне и съсипе. Бог в Своето провидение ще ни опита, да ни очисти като левици, че да можем да Му принесем жертва с правда.” Южен страж, 7.II.1905

Чистотата във всекидневния живот култивира сърцето

От Пресвятия продължава делото на великата поръчка. Божии ангели се свързват с човече. Христос служи в светилището. Ние не Го следваме в светилището както трябва...

Тъжно и отчайващо е да видиш какъв малък ефект имат сериозните истини, отнасящи се за тези последни дни, върху умовете на онези, които претендират, че вярват в истината. Те слушат изнасяните проповеди, които изглежда че са много интересни, когато са на устните на говорителя, и ако думите му са възвишени, доставят им наслада. Сълзи потичат, когато се представя пред тях темата за Христовата любов.

Но с **приключването** на проповедта говорът секва. Влезте в къщите и ще бъдете изненадани, че не ще чуете и една дума, която да ви накара да мислите, че е произведен дълбок интерес, тъй като обстоятелствата дават осно-

вание за това чрез представянето на такива възвишени неща. Това е точно, както ако бяха слушали някоя приятна песен или мелодия. Приключено е, впечатлението е изчезнало както сутрешната роса пред слънцето.

Коя е причината за това? Истината не е внесена в живота. Те не приемат истината като Божие слово за тях. Не гледат по-нататък от инструмента на Великия Работник в небесното светилище. Не са взели словото като специална вест от Бога, за Когото говорителят е само този, който е натоварен с вестта. Чудно ли е тогава, че истината е така безсилна, че у голям брой, ако има някакво възбуждение, малко екзалтация на чувствата, малко основно познание, влиянието не е по-добро?...

“Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса.” (Фил. 2:5) Изпълвайте ума си с голямото смирение на Христос и тогава размишлявайте върху Неговия Божествен характер, Неговото величие и най-величествената слава, събличащ това и обличащ Своята божественост с човешкото. Тогава можем да видим себеотрицанието, саможертвата, която учудваше ангелите.

О, това беше бедност наистина определена за Божия Син! Той трябваше да бъде преместен в една провинция на Неговата империя и въпреки това не беше разпознат или признат от народа, който дойде да благослови и спаси. Бедност беше, че когато ходеше между човешките, разпръсквайки благословения където минеше, около Него не се носеше химн на хваление, но често въздухът беше натоварен с ругатни и хули. Бедност беше, че като се движеше насам-натам, едва ли и един единствен глас от хората, които дойде да спаси, Го нарече благословен, едва ли една единствена ръка на приятелство беше протегната и едва ли един единствен покрив Му предлагаше подслон. Тогава погледнете под прикритието и кой виждаме? – Божествения, вечния Син на Бога, точно толкова мощен, точно толкова безкрайно надарен с всички източници на сила; и Той се намери в подобие на човек.

Желая тези ограничени умове да можеха да виждат и чувстват голямата любов на безграничния Бог, Неговото голямо себеотрицание, Неговата саможертва в приемане на човешкото. Бог се смири и стана човек и се смири до смърт, и не само да умре, но да умре с позорна смърт. О, да можехме да видим нуждата си от смирение, от ходене смирено с Бога и да пазим себе си във всичко!

Зная, че работата на Сатана ще бъде да доведе братята до разногласие. Ако не знаех, че Капитанът на нашето спасение стои на кормилото, да направлява кораба на евангелието към пристанището, щях да кажа, да ми позволите да почивам в гроба.

Нашият Изкупител живее, за да ходатайства за нас и сега, ако всекидневно се учим в училището на Христос, ако ценим уроците, които ще ни научи Този, Който е “кротък и смирен на сърце”, ще имаме такава голяма мярка от Духа на Исус, че Аз-ът не ще бъде въткан в нищо, което вършим или казваме. Ще гледаме единствено да е за слава на Бога. Нужно е да положим особени усилия, за да отговорим на Христовата молитва – да бъдем едно, както Той е едно с Отец. Той, Който в дните на Своето смирение заяви, че действително е затруднен, понеже имаше да каже много неща на учениците Си, които сега не можеха да ги понесат...

Нуждаем се Исус да обитава в сърцето, един постоянен жив извор. Тогава струите, изтичащи от живия извор, ще бъдат чисти, сладки и небесни. Тогава предвкушането на небето ще бъде дадено на смирения в сърце.” Свободни ръкописи, XV, 24-27

Какво се открива в съда?

Всеки един в деня на Изследователния съд ще стои с характер, какъвто действително е. Ще даде лична сметка на Бога. Всяка изговорена дума, всяко отклоняване от честността, всяко действие, което опетнява душата, ще бъде претеглено на везните на светилището. Спомени ще се явят истински и живи при осъждането на виновника, който в онзи ден се намери недостатъчен. Умът ще възпроизведе всички мисли и действия на миналото. Целият живот ще мине на преглед като сцените в една панорама. Така всеки ще бъде осъден или оправдан от собствените му уста и правдата на Бога ще бъде защитена.

При случая на всяка личност се извършва един процес, който е далеч по-забележителен, отколкото този, при който фотографът пренася чертите на лицето върху плаката. Изкуството на фотографа само отпечатва образа върху краткотрайната емулсия; но в доклада за живота характерът е върно очертан и този доклад, колкото и мрачен да е, никога не може да бъде заличен, освен чрез кръвта на изкупителната Жертва. Тогава, млади приятели, не ще ли се спрете и замислите какъв доклад представят небесните книги за вашия живот и характер? Каква картина създавате, която ще ви срещне в заключителния съд? Ще осъзнаете ли, че скриването на една осквернена мисъл, формирането на един лош, егоистичен навик, който унищожава собствената ви душа, унищожава и други, е петно върху този доклад, който един ден ще застане срещу вас? Можете ли да си позволите това?

Помнете, че да причините подозрение или упрек спрямо Божията кауза е ужасно нещо! Това е отново разпъване на Божия Син и явно посрамване пред неприятелите Му. Онези, които правят това, са без извинение и поведението им ще застане срещу тях в деня на разплата. Бог е дал на младите хора скъпоценни таланти, но всички не са използвали тези дарби по-най добрия начин. Някои са извъртели тези сили и са ги използвали да задоволяват собствените си желания, да служат на собствените им цели. Господ не приема такава служба.” PX, 4.XI.1884

Времето е дошло

Една жива църква е работеща църква. Скъпоценната светлина на библийската истина трябва да свети от всеки църковен член. Бог ще употреби Неговите вярващи като Свои инструменти. Чрез тях Той ще служи на души, гладни за хляба на живота. Думи на надежда и кураж ще излизат от устните, които са били докоснати с жив въглен от Божия олтар, ще съживяват и утешават онези, които са уморени и обезпокоени.

Времето е ценно. Съдбата на душите виси на косъм. На неизмерима цена е бил отворен път за спасение. Ще бъде ли напразно великата жертва на Христос? Ще бъде ли земята изцяло контролирана от сатанинските агенти. Спасението на души зависи от посвещението и активността на църквата. Господ зове всички, които вярват в

Него, да Му бъдат сътрудници. Докато са живи не трябва да чувстват, че работата е свършена. Докато дойде времето, когато Христос ще каже: "Свърши се", Неговото дело за спасение на души не трябва да отслабва, но да расте по размер и важност.

Божията милост е проявена чрез Неговото дълготърпение. Той задържа съдбите Си, чакайки вестта на предупреждение да бъде разгласена на всички. Има много, които все още не са чули изпитващите истини за това време. Последният зов на милост трябва да бъде даден по-пълно на нашия свят.

Лична отговорност

Членовете миряни, ако са посветени на Божията служба, биха могли да предадат много повече от благодатната предупредителна вест на множествата, които не са запознати с истината за това време. Навсякъде около нас има загиващи в грях души. Всеки ден има да вършим нещо за Господаря.

Всеки християнин трябва да остави светлината му да свети в добри дела. Думите му трябва да възхваляват нашия Господ Исус Христос. Вместо да чака да му се представят големи благоприятни случаи, за да върши нещо, той трябва да върши работата, която стои най-близо до него. Така ще увеличи талантите си и ще се приготви за по-обширна служба. Където и да се намира, има поле, в което ревностно да покаже с думи и дела спасителната сила на истината. Не трябва да чака да види какво вършат другите. Той има собствена индивидуалност и е отговорен пред Христос, чийто слуга е, за всяка дума и действие.

Божият народ ще се облече с радост и веселие като с дреха, ако само желаеха да получат това, което Той очаква да им даде – това, което ще ги направи силни да помогнат на онези, които се нуждаят от помощ. Нашият народ се нуждае от дъха на духовния живот, който да обитава в тях, че да могат да се раздвижат за духовна дейност.

Отворени врати

В Божията служба има работа за много семейства, която да бъде извършена. В службата на храма имаше дърводелци, както и свещеници с различен духовен сан, носещи различна степен на отговорност. Нашите църковни членове трябва да станат и светят, понеже светлина е дошла над тях и славата Господна ги е осияла. Нека онези, които знаят истината, се събудят от сън и положат всяко усилие да достигнат хората, където са. Не трябва повече да пренебрегваме и занемаряваме Господното дело и да го считаме за второстепенно след светските интереси. Нямаме време да бъдем лениви или обезсъсчени. Евангелието трябва да се прогласи по целия свят. Публикациите, съдържащи настоящата истина, трябва да се разпространяват навсякъде. Трябва да бъдат организирани колпорторски групи за продажбата на нашата литература, така че да може светът да бъде осветлен относно това, което е точно пред нас.

В много държави има селища с много прилежни, трудолюбиви фермери, които никога не са чули истината за това време. Трябва да се заработи в такива места. Нека нашите членове поемат тази служба. Чрез даване на заем или продаване на книги, чрез раздаване на листовки и

чрез провеждане на библийски четения нашите членове биха могли да вършат много в тяхната сфера. Изпълнени с любов към душите, те биха могли да известят вестта на настоящата истина с такава сила, че мнозина биха били обърнати. Нека не забравяме, че да занесем вестта на онези, които са в домашния кръг и не са чули истината, е така важно, както изпращането на мисионери в далечни страни.

Има изобилна работа за всички, които знаят истината. Приближете се до хората по един убедителен, любезен начин, изпълнени с Христовата бодрост и любов. Спасителят винаги е близо с благодат и сила, за да ви помогне да можете да представите евангелието за спасение, което ще изведе души от тъмнината на неверие в Неговата чудна светлина. Протегнете ръка към онези, които са готови да загинат. Обърнете вниманието им към "Божия Агнец, Който носи греха на света" (Йоан1:29).

Желая всички наши хора да можеха да видят многото врати, които са отворени пред тях. Трябва да сеем семето на истината при всички води. О, колко **предразположена** е душата ми за грешници, че могат да бъдат спечелени за Христос! Ако онези, които са получили истината упражняваха жива вяра в Христос, ако осъзнаваха, че трябва да бъдат Негови работници, напълно посветени на Негова служба, каква работа би могло да се извърши! Когато Божият народ се предаде безусловно на Христос, той ще употреби всяка сила на ума и тялото за Неговото славно име и делото Му напредва бързо.

Пълно посвещение

Нещата на този свят скоро ще преминат. Това не се забелязва от онези, които не са божествено осветлени, които не са в крак с Божието дело. Посветени мъже и жени трябва да излязат и да разгласят предупреждението по кръстопътища и пътища.

Настоявам моите братя и сестри да не се ангажират в работа, която ще им попречи за прогласяване на Христовото евангелие. Вие сте Божии представители. Трябва да говорите с любов истината на загиващите души. Не забравяйте, че един ден ще застанете пред Господаря на цялата земя, за да дадете отчет за извършените в тялото дела. Тогава вашата работа ще се яви каквато е в действителност. Лозето е голямо и Господ зове за работници. Не позволявайте нищо да ви задържа от работата за спасението на души. Чрез сериозна молитва получите сила, която ще направи влиянието ви уханье от живот за живот. Майсторът Работник ще положи Духа Си върху всички, които работят за Него напълно посветени." Пасифик уни-ън рекордър, 5.XI.1903

“Ако не видите знамения и чудеса”

В. У. Лукич

Нуждата от Божествен съвет

Библейската история представя един трагичен пример за това как едно постоянно отпадане да се търси Бога може да има за резултат отчаян опит да се търсят скрити тайни от невидимите представители на едно паднало същество. Когато изглежда, че Бог мълчи, вместо да се смирят пред Него в изследване на сърцето и изповед, мнозина отчаяно се обръщат към забранени откривания на тайни. Не забравяйте трагичната опитност на първия израилски цар Саул. Според пророчеството това не беше последният път, че бесовски духове да общуват с царете на тази земя.

Разпознаване на примките

В Откровение 16 ни се казва нещо за естеството на последната фаза на дългогодишната борба между Христос и Сатана, и съответно техните последователи.

Нека разгледаме пророческия текст в Откровение 16:13,14.

“И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби; защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена.” (Откр. 16:13,14)

Това пророчество ще се изпълни на земята, когато шестият ангел излее чашата си на Божия гняв.

Не е трудно да се определят главните характеристики на това “несвято триединство”. Първо се натъкваме на змея и разбираме, че образът вече се е появил в Откровение 12:3 и изцяло в останалата 12 глава, както и в 13:2. Разбираме, че тази сила представя не само Сатана, но и силите на езическото, в неговите древни и съвременни форми.

Второ, силата на звяра, спомената в Откр. 16:3 съответства на богохулния и преследващ звяр “който излизаше от морето” (Откр. 13:1-8). Историческата интерпретация на Писанията от протестантите винаги поддържаше, че тази сила се намира в град Рим. Накрая, там е третият представител в това несвято трио, който е наречен “лъжепророкът”. Лесно можем да

забележим, че описанието на този трети представител в сатанинския триумфат отговаря на двурогия звяр от Откр. 13:11-17. Стихове 13 и 14 описват истинското естество на този звяр, както следва: “И вършеше големи знамения, дотам, че да направи и огън да излиза от небето на земята пред човеците. И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра.” Главната характеристика на лъжепророците е тяхното измамно естество и способността им да водят погрешно хора. Било е отбелязано, че “истинската религия няма по-лоши неприятели, а Сатана по-добри съюзници, от лъжепророците. През втората половина на деветнадесетото столетие прилежните ученици на Библията забелязаха, че този образ се отнася главно за отпадналия протестантизъм, имащ средището си в Съединените американски щати.

Тези сили се опълчват срещу Христос и Неговия останал народ в приготвянето за последната битка. Змеят, звярът и лъжепророкът могат да бъдат наречени съответно сатанинско триединство. Те също се явяват заедно като поразените сили, които ще бъдат посетени от Божиите безмилостни съдби (виж Откр. 19:20 20:10).

Не трябва да избегне от вниманието ни това, че от устата на тези сили излизат три нечисти духове подобни на жаби, които са духове на демони. Несравнимата демонска активност е добре документирана в Библията през времето на първото идване на Христос на тази земя. Христос предсказа също така, че непосредствено преди Неговото второ идване демони ще работят така интензивно, че дори хората, които са наречени “избраните”, не ще могат да избегнат обсега на неприятеля: “Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така щото да заблудят, ако е възможно, и избраните.” (Мат. 24:24)

Трите подобни на жаби духове или демони (зли ангели) са силни сатанински представители на пропагандата, които могат да извършат много убедителни измами, наречени тук чудеса или свръхестествени знамения. Със столетия и хилядолетия Сатана се е приготвял за последната, измамна битка. Единствена-

та цел на тези измамни свръхестествени явления е да убедят царете (управниците) на целия обитован свят да се съберат за битката във великия ден на Всеомогъщия Бог. В това време Сатана изпраща три демонски ангела с лъжливото евангелие и вършещата чудеса сила да убеди гражданските и политически водачи на света да мобилизират силите си срещу Бога и Неговия народ. Текстът, който разглеждаме от Откр. 16 ясно показва, че измамните сили на спиритизма ще играят решаваща роля при приготвянето за финалната битка.

Духът на пророчеството потвърждава този сценарий на последното време: “Страшни, свръхестествени явления ще се покажат скоро на небето като знак за силата на чудотворни демони. Бесовските духове ще отиват при царете на земята и при целия свят, за да ги държат здраво в измама и да ги накарат да се съединят със Сатана в неговия последен бунт против управлението на Небето. Чрез тези чудотворни сили ще бъдат измамени както владетели, така и подчинени. Личности ще обявяват себе си за самия Христос и ще претендират за титлата и почитанието, които принадлежат на Изкупителя на света. Те ще извършват удивителни чудеса на изцеление и ще казват, че имат откровения от небето, които противоречат със свидетелството на Свящото Писание.” ВБ 518

Истински чудеса, дадени от Бога

По дефиниция “чудо” е събитие, което предизвиква учудване, удивление, но се явява необяснимо чрез природните закони и се счита за свръхестествено по произход или за действие на Бога. В оригиналния текст на Новия завет има четири гръцки думи, всички от които са преведени на български с думата “чудо” – свръхестествена сила (*dynamis*), чудо (*teras*), знамение (*semeion*) и дело (*ergon*). Разглеждайки контекста, в който се явяват тези думи, едно чудо може да бъде определено като изключително събитие, предизвиквайки учудване, породено от Божествена сила, извършвайки някое полезно и благодатно дело и утвърждавайки един вестител и вестта му като изпратени от Бога.

Дори един повърхностен читател на Библията може да забележи, че в свещената история чудеса се случват по-често в някои особени времена. Когато Господ възнамеряваше да издигне останалата църква да прогласи най-сериозното предупреждение, предадено някога на смъртни – трите ангелски вести, Той отново избра “най-слабия от слабите” и повери на нея дара на пророчеството. Никога не трябва да си затваряме очите за пророчеството, което е един уникален вид чудо. От всички духовни дарби дарбата на пророчеството винаги е била считана като най-висшия дар в църквата.

Като Христови последователи ние трябва смирено да осъзнаем, че само Бог в Неговата безкрайна мъдрост може да реши дали в някой определен момент от времето Неговите представители на земята се нуждаят

от вършещата чудеса сила и второ, до каква степен тази сила трябва да им бъде подарена.

Чудеса с друг произход

От време на време са се случвали свръхестествени събития и някои от тях са записани в Библията. Но личности, които извършват тези чудеса, не са слуги на Бога. Най-ранните примери включват “египетските магьосници” (Изход 7:11,12), а в новозаветното време намираме Симон магьосника (Деян. 8:9,11; 13:6,8). Божието Слово ясно определя тези хора като представители на Сатана – един мощен, но паднал ангел.

Чудесата, извършени от Сатана и неговите медиуми, могат да бъдат разделени на две категории:

1. Действителни чудеса Казано ни е, че символичният двурог звяр “мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши.”

Духът на пророчеството казва: “Преди приключване на времето Сатана ще върши още по-големи чудеса. Доколкото се простира силата му той ще върши действителни чудеса. Писанието казва: “Той... мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши”, не само чрез онези, които претендираше, че върши. В този текст ни е представено нещо повече от измами.” СЦ, V, 698

2. Лъжливи чудеса Онези чудеса, които не може да извърши, Сатана ще ги фалшифицира. Поради това дяволът е наречен измамник. Когато не може да направи копие на чудесата, които Бог извърши чрез Мойсей, Сатана ги имитира чрез жреците и магьосниците. За повърхностните наблюдатели те произведоха същите резултати, както истинските чудеса, които Мойсей извърши. “В човешките очи жезлите бяха превърнати на змии и фараонът и придворните му повярваха в това. Видимо нямаше никаква разлика между техните фалшиви змии и направената от Мойсей.” ПП 172

Но има граница, отвъд която Сатана не може да отиде и тук той вика измамата за негов помощник и имитира това, което не е имал сила действително да го извърши.” СЦ, V, 698

В други четения от тази молитвена са посочени някои от главните начини, по които ще бъдат извършени сатанинските чудеса. Но засега нека погледнем отново в Откровение 16 във връзка с 12,13 и 14 глави от същата книга. Вече сме определили главните сили в неприятелския лагер. Те са змеят, звярът и лъжовния пророк.

а. Змеят “Змеят” е символично име за Сатана, а също и за езичеството в различните му форми. Съвременните форми на езичеството се намират в източните религии и в тяхното западно копие – движението Ню ейдж (Нова ера). Същността на техните учения може да се намери тъкмо във внушението, което змията представи на Ева в първата голяма лъжа. “Никак няма да умрете... и ще бъдете като Бога” (Бит. 3:4,5). Според този възглед човешките същества са божествени

– нуждаят се само да развият едно по-високо ниво на мислене. Тази философия учи, че всички религии идват от същия източник – така някои доктрини, догми и вери, които разделят последователите на различните религии трябва да бъдат отстранени в защита на истинския източник на духовност, който е в мистицизма, в скритото знание и оригинални мистерии. Идеята е, че този източник е Бог или Христос, Който обитава в дадена личност. Но Христос от Ню ейдж не е Христос от Писанието. Той се счита тъкмо като един от многото влиятелни религиозни водачи, такива като Буда или Мохамед. Идеята е, че чрез приемане на този един единствен източник на всички религии и постигане на “общо световно съзнание” човешките същества да влязат в Ню ейдж, в нова ера, ерата на водолея, ерата на Бог и Святия Дух.

Както можем да видим, това е синтез, смесица от истина и заблуда, която лежи в основата на философията на Ню ейдж. Друга забележителна характерна черта на това движение е едно много силно екоменическо движение. Всички религии в света – на Изток и на Запад – могат да дойдат до единство, само ако разберат тайнствената абсолютна мъдрост.

Ние сме предупредени предварително срещу такива пагубни източници на тъмнина: Има опасност в имането и най-малка връзка с теософията и спиритизма. В основата си това е спиритизъм и винаги ще води в същата пътека както спиритизма. Това са доктрини, които отклоняват хората от Христос, Който ги е изкупил със собствената Си кръв.” Свободни ръкописи, т. 13, с.1

Някои експерти по вероизповеданията оценяват това разпространение по целия свят днес на около 30-50 милиона души, включени в тази форма на култова организация. Около 60 милиона души имат практическо преживяване в същата Ню ейдж или окултно мислене.

б. Звярът – Втората главна сила в не свящото трио от книгата Откровение е властта на звяра. Тази власт има дълга история и налага погрешни доктрини и практики. Апостол Павел разкри появата на тази измамна власт в неговите дни: “Защото онази тайна, сиреч беззаконието, вече действа, но само докато се махне отсрещ онзи, който сега я възпира; и тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дъха на устата Си и ще изтреби с явлението на пришествието Си, този, чието идване се дължи на действието на Сатана, съпроводено с всякаква измамна сила, знамения и лъжливи чудеса и с всичката измама на неправдата, между онези, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят. И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата.” (2Солун. 2:7-11) Не трябва да забравяме, че тази власт заема мястото на Рим, възприемайки много от неговите вярвания и практики, включвайки спиритизма и освещаването на неделята. Би отнело много страници, за да

споменем всички изяви форми на спиритизма в тази религиозна система. Тук ще се насочим само към две добре познати форми – явлението на Мария и харизматичните дейности.

Интересно е да се отбележи, че явленията на Мария започват да се проявяват с голяма сила тъкмо когато започват да се известяват трите ангелски вести. Започвайки с френските явления в Ла Салете в 1846 г., Лаурдес в 1858 г. и Понтимей в 1871 г., продължавайки в двайстия век с Фатима (Португалия) в 1917 г., Банокс и Бораинг (1932-1933), Гарабандал (Испания, 1962-1963) и Меджугорие (Босна-Херцеговина, 1981 г.).

Явленията на Мария са създали феноменални места, които са станали центрове за поклонение и молитва с известия за чудодейни изцеления и други необикновени събития. Въздействието на тези съвременни места за поклонение върху миряни и духовенство във всички части на света не може да бъде подценявано. Забележително е, че онези, които най-често получават, както се твърди, мними вести от Мария, са от двата пола.

Вестите обикновено призовават света към обръщане и молитва и предупреждават, че светът ще страда, ако не обърне внимание на тези известия. Понякога вестите могат да съдържат пророчества, които имат абсолютно световно значение.

Втората форма на спиритизма обхваща Римската църква на храмовия празник на Втория екуменически съвет на Ватикана (1963 – 1965 г.). Папа Йоан XXIII се молеше за новата Петдесетница и този Ватикан II насърчи харизматичните дарби. За две години след Ватикан II говореното на езици се прояви всред католицизма и в рамките на само 10 години феноменът се разпространи всред католиците в почти 100 страни.

в. Лъжепророкът – Наистина тъжен факт е, че църквите, чиито корени достигат до едно мощно религиозно движение, познато като протестантската реформация и която претендира, че се основава само на Библията, са прегърнали не библейски учения, такива като безсмъртието на душата и ненарушимостта на неделята. Днес тези деноминации, с много редки изключения, са засвидетелствали петдесетническия и харизматичен дар на езици, за които говорихме по-рано. Това съвременно “говорене на езици” няма нищо общо с библейската дарба на езици.

Харизматичното движение е една мощна сила днес в християнството и не без причина е наречено “третата сила в християнството”. Когато разглеждаме неговата важност, някои са сравнявали това мощно движение с протестантската реформация и началото на апостолската църква.

Въпреки че петдесетничеството се появи в началото на двадесетия век, беше пресметнато, че само до 2000 г. е броило 300 милиона. Харизматичните дарби ; говорене на езици и изцелителна вяра) не се проявяваха в главните християнски църкви до началото на 1960-та година.

Наблюдавайки тези очебийни спиритически феномени, ставащи в наше време, можем да извадим две заключения, които имат потвърждение в пророческото слово. Едното е, че тези лъжливи харизматични дарби съдействат за обединението на църквите. Когато църкви изоставят една библейска платформа и преживяват религиозен упадък, те клонят към обединяване върху общи точки от доктрината. Спиритизъм, католицизъм и отпаднал протестантизъм сега постепенно се съединяват заедно, понеже спиритизмът извършва чудеса, които имат убедителна сила.

Другото заключение за целта, която Сатана възнамерява да изпълни, използвайки спиритически сили в края на времето. Много от народа, който претендира, че е получил тези модерни духовни дарби, вярва, че са преживели изливането на Святия Дух в късния дъжд точно преди второто идване на Христос.

Тук е вдъхновеното изявление, написано преди много десетилетия: “Но колкото и да намаляват вярата и благочестието, все пак в тези църкви има още истински последователи на Христос. Преди Бог да посети за последен път света със Своите съдби, между Неговия народ ще настане едно пробуждане в първоначалното благочестие, каквото не е било виждано от апостолската епоха насам. Духът и силата на Бога ще бъдат излети над Неговите чада. По онова време много ще се отделят от църквите, в които любовта към света е заела мястото на любовта към Бога и Неговото Слово. Много проповедници и миряни ще приемат с радост онези велики истини, които Бог е оставил да се проповядват по онова време, за да приготви един народ за пришествието на Господа. Врагът на душите би искал да попречи на това дело и ще се опита преди да е настъпило времето на това движение да вмъкне в него нещо фалшиво. В църквите, които той може да впримчи в своята измамническа власт, той ще направи да изглежда, като че ли над тях се излива особено Божие благословение, понеже тук, както се мисли, се проявява едно голямо религиозно пробуждане. Тълпи ще ликуват, че Бог действал за тях по чудесен начин, докато това дело, все пак, е действие на един друг дух. В религиозна одежда Сатана ще се опитва да разпространи влиянието си над целия християнски свят.” ВБ 381

Колко подходящо, колко навременни са трите ангелски вести от Откровение 14:6-12., призоваващи хората да излязат от духовния Вавилон, да излязат от голямата обърканост, която съществува между изповядващите се за християни в наши дни.

Какъв трябва да бъде нашият курс?

Адвентистите от седмия ден твърде рано в тяхната история са се сблъскали със спиритически прояви, които не носят печата на небето. Всеки път, когато се натъкнем на термина “фанатизъм” в писанията на Елън Уайт, можем да знаем, че “силата отдолу” е била на работа.

Първият случай на говорене на езици и подобни

духовни прояви са докладвани през 1848 г. Дори късно през 1908 г. Елън Уайт се срещнала с една млада двойка, които отишли, където тя живеела, за да запитат дали духовните дарби на младата жена, която претендирала, че има опитности, са от Святия Дух. Елън Уайт не дала определен отговор през време на разговора с тази двойка. Но по-късно получила видение по този въпрос и писала за него на брат и сестра Мекин: “Чрез своите думи, песни и странни изяви, нимащи нищо общо с истинското дело на Святия Дух, Вашата жена съдейства за проявите на фанатизма, крайно вредни на Божията кауза, ако им се даде място в нашите църкви.

Братко и сестро, имам вест за вас: Вие тръгвате от едно фалшиво предположение. Много егоизъм се намесва във вашите изяви и по този начин Сатана ще дойде се една омайваща сила. Крайно време е да спрете! Ако Бог ви беше поверил една особена вест до Неговата църква, вие бихте вървели и действали в пълно смирение, не като че се намирате на театрална сцена, но с кротостта на ученик на смирения Исус от Назарет. Бихте упражнявали едно влияние, съвсем различно от това, което сте упражнявали досега.” ИВ, II, 31

Мекин скоро изчезнали от историята на деноминацията, но фанатизмът, станал причина да бъдат отправени съветите, остава заплаха срещу Божията църква в тези последни дни. Благодарност за вдъхновения съвет, даден преди стотина години, който не е загубил нищо от силата си с отминаване на времето: “Ще бъдете изложени на заблудите на сатанинските служители. Ще връхлитат страшни вълни от фанатизъм. Но Бог ще предпази онези, които ще Го потърсят пламенно и ще искат да се посветят на Неговата служба.” ИВ, II, 33

Делото на Святия Дух винаги се е характеризирало и винаги ще се характеризира с пълна хармония със свящото Божие Слово. Освен това, това дело винаги е свободно от нездравовъзбуждение. “Такива неща (спиритически) ще се случват от време на време. Да не даваме никакво място на странни практики, които ни отдалечават действително от дълбокото влияние на Святия Дух. Божието дело се характеризира винаги с мир и достойнство. Ние не можем да одобряваме каквото и да е, което хвърля смут и отслабва нашата ревност за великото дело, което Господ ни е поверил: да подготвим второто идване на Христос.” ИВ, II, 33

Когато става въпрос за лекуване, вдъхновеното слово дава наставление как трябва да бъде осъществено това дело в последните дни и защо не трябва да разчитаме на чудеса.

“Христовият метод се състоеше в проповядване на Словото и облекчаване страданията чрез чудотворни лечения. Беше ми показано, че ние не можем да работим по същия начин сега, защото Сатана ще разгъне своята сила, като извършва чудеса. Днес Божиите служители не могат да работят чрез чудеса, защото ще бъдат извършвани лъжливи, които ще бъдат приписвани на Бога.

Поради тази причина Господ не ни е дал настав-

ления да свързваме физическото лечение с проповядване на Словото. Трябва да бъдат изградени здравни институти, в които да работят подготвени работници, способни да извършват добре медицинското мисионско дело. Така хората, които ще бъдат лекувани в тези заведения, ще бъдат предупредени и предпазени.

По такъв начин Господ предвиди мисионското медицинско дело да бъде извършено в полза на много души.” ИВ, II, 38

Това не иска да каже, че в последната фаза на многовековния конфликт Божият народ не ще получи сила, вършеща чудеса. Когато Святият дух дойде върху светиите в силата на късния дъжд, те ще могат да вършат мощни чудеса. Но това ще стане само при заключителните сцени на тази земна история и този период от време не ще трае дълго.

Чудеса не винаги са придружавали делото на много от великите служители на Бога. Един от тях беше Йоан Кръстител. Йоан, чиято служба беше предсказана чрез пророчеството за “идването на Илия” и чието дело представлява делото на Божия народ в наши дни, не извърши никакви чудеса. Въпреки това, говорейки за Него, Христос каза: “Казвам ви: Между родените от жена няма по-голям от Йоан.” (Лука 7:28)

Самият Исус, въпреки че извърши много чудеса, не счита способността да се вършат чудеса като истински знак за ученичество. Дори Той каза: “В онзи ден мнозина ще Ми рекат: “Господи, Господи, не в Твоето име ли пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонихме и не в Твоето ли име извършихме много велики дела? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал. Махнете се от мене вие, които вършете беззаконие.” (Мат. 7:22,23) Кое отличава истинските последователи на Исус от онези, които само претендират за вяроност към Неговото учение и че спазват Божиите заповеди: “Не всеки, който Ми казва “Господи, Господи”, ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата.” (Мат 7:21)

Истинските ученици на Исус в последните дни се определят по този начин: “Тук е нужно търпението

на светиите, на тези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова.” (Откр. 14:12)

Един благородник от Галилея имаше син, който беше на умиране и за когото нямаше надежда за възстановяване. Благородникът чу за Исус и в отчаянието си дойде при Него, надявайки се, че Христос ще излекува сина му. Но тази вяра на благородника се бореше: “Вярата му се поразклати, когато видя пред себе си един скромно облечен човек, прашен и уморен от пътуване. Той се усъмни, че този човек ще извърши това, за което бе дошъл да се помоли.” ЖИ 146

В ума си бащата беше приел Исус като Месия условно, ако излекуваше детето му. Четейки в ума на бащата, Христос каза: “Ако не видите знамения и чудеса никак няма да повярвате” (Йоан 4:48). Да, знамения и чудеса – бащата молеше за чудеса. Но, моля, забележете следната мисъл: “Но този благородник все пак имаше известна вяра.” (ЖИ 146)

Думите на Исус проникват през ума и сърцето на благородника. Той разбира собствения си егоизъм и способността на Исус да чете мислите му. С агония умолява Христос: “Господине, слез докато не е умряло детенцето ми.” (ст. 49) Вярата му се улови за Христос. Спасителят не може да се отдръпне от една душа, която е увиснала на Него и Го моли за помощ. “Иди си, син ти е жив” – каза Той. Благородникът се отдели от Исус с такава радост и спокойствие, каквито не бе изпитвал никога по-рано.” ЖИ 147

От тази история можем да научим ценни уроци. Чудеса могат да събудят вяра само в онези, които вече са имали известна вяра и предразположение да слушат Бога. Никакво чудо, никакъв въпрос, колкото и голям да е, не ще създаде вяра в сърцето на онези, които не са приели любовта към истината. Възкресението на Лазар, записано в Йоан 11, е добър пример за това. В края на времето борбата между силите на светлината и силите на тъмнината чудесата ще бъдат увеличаваща се измамна практика на неприятеля на души.

Бог увещава и наставлява Своя народ как да поддържат тяхната чистота и проникателност: “Ето, ида като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срамотата му.” (Откр. 16:15)

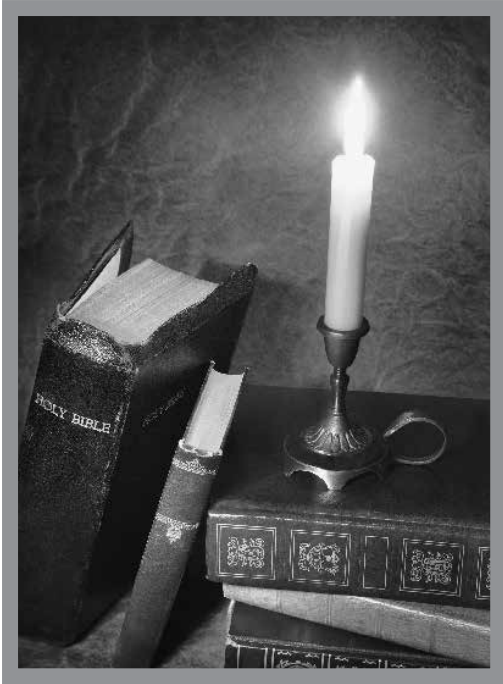
Тази “дреха” е определена в Откровение 19:8 като праведността на светиите.

Това, от което Божият народ се нуждае, за да стои, не са чудесата на Христовата праведност, както е открита в Неговото свято Слово и посредничеството чрез силата на Святия Дух. Дните на измамника са преброени и верните на Бога ще бъдат победители.

Да можем да бъдем облечени с бялата дреха, никога не се съмнявайте и не искайте чудеса, но доверявайте се на Този, Който е най-голямото чудо от всички. Амин.

“При закона и свидетелството”

Б. Монтейро

Има нещо силно в писмената информация. Официалните правни документи, данните за раждане и смърт, законодателните постановления на управници и дългосрочни мирни договори между воюващи народи – всички те илюстрират факта, че най-трудните, най-важни въпроси в живота са в писмена форма.

Зрението е най-силното, най-широко използвано от петте сетива, дадени на човеците. Следователно, когато нещо може да бъде видяно в писмен вид, то има далеч по-голямо въздействие. Всъщност “където няма пророческо видение, хората се покваряват”. Мъдрите думи в първата половина на този библейски стих често се цитират, докато останалата част от стиха често се пропуска. Така нека прочетем целия стих, защото той има една абсолютна вест за нас: “Където няма пророческо видение, хората се покваряват (загиват – англ. прев.), а който спазва закона, е блажен.” (Притчи 29:18)

Ясновидството – виждане неща в тяхната най-съвършена, най-точна перспектива – тук е свързано със спазването на Божия закон. Това има за резултат щастие. Искате ли да бъдете щастливи? Действително ли сте така щастливи колкото бихте желали? Тайната е във виждане цялата панорама, която нашият Създател е открил на човечеството и покоряване на закона на десетте заповеди, който Той е счел да представи писмено. Не само ясно върху хартия, древен пергамент или съвременна електронна медия, но в действителност гравирани от собствения Му пръст върху каменни плочи. А има и по-добра вест: Той желае да напише този закон върху плътските плочи на нашето сърце.

Къде ще отиде? Какво ще върша?

Едно от най-трагичните опасни затруднения, които може да бъдат преживени от човека е безцелността, безперспективността.

В днешното поколение самоубийството е станало твърде често и нараства сред младите хора по света. Защо? Често това е поради това, че една личност в разцвета и свежестта на младостта не може да види действително

значение и смисъл в живота; няма чувство за надежда, няма котва, няма усещане за сигурност.

Но не е нужно да бродим безцелно. Сигурно можем да бъдем благодарни за това, което нашият милостив, любящ Създател е записал за нас. Той ни казва ясно къде можем да стигнем накрая чрез Неговата сила. Ясно ни казва какво да правим и какво да не правим.

“В ясната светлина на Божието Слово можем да четем разбрано какво е грях. Йоан заявява, че грехът е “беззаконие” (1Йоан. 3:4)...

Не могат ли да видят хората, че да не се зачита Божия закон значи да се позори Христос? Свободни ръкописи, т. 18, с. 134, 135

Забележете, че горното изявление не е само за онези, които отхвърлят Божия закон. Дори може онези, които претендират, че го спазват, в действителност да омаловажават неговата важност. Господ иска от нас да обичаме Неговия закон, както заявява псалмистът: “Колко обичам аз Твоя закон! Цял ден се поучавам в него. Твоите заповеди ме правят по-мъдър от неприятелите ми, защото те са винаги с мене.” (Пс. 119:97-99)

Бог иска от нас да виждаме този свят в неговата истинска перспектива. Нашето зрение е твърде замъглено и късогледо – нуждаем се от очния мехлем от небето (Откр. 3:18).

“Благодарни сме, че имаме едно ясно пророческо слово, така че никой от нас не трябва да бъде измамен. Знаем, че има ереси и заблуди в нашия свят в настоящето време и искаме да знаем какво е истина... Много може да дойдат при вас и да ви кажат, че те имат истината, но ваша привилегия е да изследвате Писанията за себе си.” РХ, 3.IV.1888

Сигурното пророческо слово

Описанията за Христовото идване не са исторически – те са само история, написана отпреди. За Него, от Когото идва това откровение, няма разлика за каквото и да е между миналото и бъдещето. Описанието на това, което е било и на това, което ще бъде са с еднаква достоверност.

Какво е писано за бъдещето

Колко много безпокойство проявяват хората за бъдещето! То е така важно, че преуспяващи хора в действителност оформят живота си с оглед на него. Ние слушаме прогнозата за времето, за да знаем какви планове да направим. Често, когато дойде ново бебе, родителите започват да спестяват пари с дългосрочна цел за бъдещите разходи за образование на детето. В по-широк мащаб управниците

на народа и международните комисии загрижено гледат на бъдещето, да предвидят заплахите, пред които се изправя цялата планета поради изчерпване на природните ресурси и последиците от глобалното затопляне върху околната среда, търсят нови източници на енергия.

Но как стои въпросът с бъдещето в условията на духовната сфера? Истински успешните победоносни люде не ще пропуснат да поставят вечните реалности за свой първи приоритет при планиране за бъдещето. И отново ключът за откриване на едно забулено с мистерия бъдеще е бил представен писмено. Отговорите се намират в Божието Слово и свидетелствата на Неговия Дух на пророчеството.

При разглеждане на това бъдеще известни основни факти трябва да заемат най-важно място в ума:

1. Исус идва отново, за да избави онези, които Го обичат. Откр. 1:7 (Виж също Йоан 14:1-6; Колос. 3:4; 2Тим. 4:8)

2. Знамения предсказващи, че това събитие е твърде близо (Изучавайте следните глави: Матей 24, Марк 13, Лука 21, Откровение 13)

3. Нашият случай е в очакване да бъде приключен в Изследователния съд преди завръщането на Господа. “Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако започне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тези, които не се покоряват на Божието благовестие? И ако праведният едвам се спасява, то нечестивият и грешният къде ще се явят?” (1Петр. 4:17,18) Исус казва: “Ето, ида скоро и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всеки, според каквито са били делата му.(Откр. 22:12) Апостолът увещава: “Дечица, и сега пребъдвай в Него, та когато се яви, да имате дръзновение и да не се посрамям пред Него в пришествието Му. Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че и всеки, който върши правда, е от Него роден.” (1Йоаново 2:28,29) (Виж също Малахия 3:1-3; Лука 17:33-36).

4. Точно преди завръщането на Христос агентите на Сатана ще бъдат извънредно активни. С пълна сила ще измамват неосветените множества, за да им попречат да изберат да се приготвят за Господния ден. “Защото такива човеци са лъжеапостоли, лукави работници, които се приправят на Христови апостоли. И не е чудно; защото сам Сатана се преправя на светъл ангел; тъй че не е голямо нещо, ако и неговите служители се преправят на служители на правдата. Но тяхната сетнина ще бъде според делата им. (2Кор. 11:13-15)

Пророчеството вече ни е казало, че в последните дни знамения от свръхестествен характер ще измамват света. Всъщност не можем да се доверяваме на собствените си очи. Следователно от какво решително значение е да се придържаме към закона и свидетелството, за да знаем кое действително е истина и кое не е.

5. Въпреки огромните пречки и трудности, всички ние можем да имаме привилегията да споделим с други по-рано от уреченото за изхода от борбата. Всеки един трябва да има случая да вземе своето разумно решение за или против Христос, но как може да стане това, ако никой не му обясни тези неща? “И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде

свършекът.” (Мат. 24:14)

Изцеления

Чрез своята хилядогодишна практика на лъжене и измамване Сатана е станал майстор-измамник. Той ще се явява като голям благодетел на човешката раса, желаещ да носи изцеление на болните и страдащите: “Божие Слово заявява, че Сатана ще върши чудеса. Той ще нанася болести на хората, след това ще оттегли сатанинската си сила, така че ще ги смятат за излекувани. Адвентистите от седмия ден ще бъдат поставени на изпитание чрез тези мними излекувания. Мнозина от онези, които са получили голяма светлина, ще престанат да вярват в светлината поради това, че не са станали едно с Христос.” ИВ, II, 37

В наши дни има мнозина, които претендират, че притежават Божествена сила да лекуват болни. Някои наричат този вид изцеление лекуване с вяра. Ние твърдо вярваме, че повечето от тези изцеления идват от несвятия източник. Болшинството от така наречените “лечители с вяра” не учат и не практикуват покоряване на всички Божии заповеди и освен това не следват Христовия пример в лечителската служба.

“Апостолите на почти всички форми на спиритизъм твърдят, че имат силата да лекуват болестите. Те я приписват на електричество, магнетизъм, на тъй наречените “симпатикови (за вегетативната нервна система) лекарства” или на латентните, скрити сили вътре в ума на човека.” Е, III, 152

Все пак има една истинска форма на лечение: “Христовият метод се състоеше в проповядване на Словото и облекчаване на страданията чрез чудотворни изцеления. Беше ми показано, че ние не можем да работим по същия начин сега, защото Сатана ще разгъне своята сила, като извършва чудеса. Днес Божиите служители не могат да работят чрез чудеса, защото ще бъдат извършени лъжливи, които ще бъдат приписвани на Бога.

Поради тази причина Господ ни е дал наставления да свързваме физическото лечение с проповядване на Словото. Трябва да бъдат изградени здравни институти, в които да работят подготвени работници, способни да извършват добре медицинското мисионерско дело.” ИВ, II, 38

Говорене на езици

Сатана е способен да фалшифицира много от духовните дарби, които Бог дари на ранната християнска църква. Една от тези дарби е библиейската дарба за говорене на езици. Текстът в Деяния 2:4 ни информира, че в деня на Петдесетницата, когато учениците “всички се изпълниха със Святия Дух и започнаха да говорят чужди езици според както Духът им даваше способност да говорят” ясно показва употребата на действителни чужди езици, говорени от евреите, живеещи пръснати по целия свят. Анализите на 1Коринтяни 14, които установяват правилата за употребата на духовни дарби в религиозните събрания, преди всичко дарби на пророкуване и на говорене езици, не подкрепят твърдението, че по своето естество езиците в 1Коринтяни 14 са до известна степен различни от езиците в Деяния 2.

По-точно говореното на езици, описано в I Коринтяни 14 не беше неразбираема реч, както става в много петдесетни и харизматични събрания в наши дни. Дарбата на езиците не беше дарба, притежавана от всеки член на апостолската църква. Освен това тя беше считана за една от най-малките духовни дарби и не придружаваше непременно кръщението със Святия Дух, както се претендира от съвременните проповедници на “говоренето на езици”.

Ето вдъхновеният коментар относно истинското “говорене на езици”, както е описан чрез дара на пророчеството: “Святия Дух направи за тях това, което те нямаше да постигнат сами цял живот. Сега можеха да проповядват евангелските истини навсякъде, говорейки правилно езиците на народите, за които работеха. Този чуден дар беше силно доказателство за света, че поръчението им носи небесен знак.” ДА 19

Видения и измислици

Друго силно фалшиво чудо е видението, явяването на демони в образ на човек, който в повечето случаи е починал или се предполага, че е мъртъв. “Много хора ще бъдат изправени пред духове на демони, които се явяват в образа на обични роднини или приятели и проповядват най-опасни заблуди. Тези посетители ще докосват нашите най-нежни чувства и ще вършат чудеса, за да дадат повече сила на твърденията си. Ние трябва да бъдем готови да им се противопоставим с библиейската истина, че мъртвите не знаят нищо и че всички, които се явяват по този начин, са дяволски духове.” ВБ 463

Проектираните обичаи се опитват да измамят Божия остатък

Неприятелят на души е приготвил в своя арсенал тактики така измамливи, че “ако е възможно да заблуди и избраните (Мат. 24:24). “Последната измама на Сатана ще бъде да омаловажи свидетелството на Божия Дух. “Където няма пророческо видение, людето се покваряват.” (Пр. 29:18) Сатана ще действа изобретателно и чрез различни средства да разстрои доверието на Божия станал народ в истинското свидетелство. Той ще дава фалшиви видения, за да заблуди и ще смеси заблудата с истината и по този начин да отврати народа, така че да гледат на всичко, което носи името видение като на своего рода фанатизъм. Но честните души чрез сравняване на лъжливото с истинското ще могат да правят разлика между тях.

“Той работи също така чрез личности, които са били укорявани за някаква колебливост в религиозния им живот, за някакъв курс на действие, който е бил опасен за самите тях и за други. Вместо да приемат свидетелството като благословение от Бога, те отхвърлят Божиите средства, употребени за поправянето им. Такива видимо може да бъдат много ревностни за Бога, но те поставят собственото си тълкуване на Словото, така че да опровергава това, което Господ е открил чрез свидетелствата. Мислят, че вършат служба на Бога, но

Бог не им е възложил да вършат такава работа.” Свободни ръкописи, т. 10, с. 311

Сатана работи чрез различни средства – включително определени високотехнологични уебсайтове.

“Срещу свидетелствата ще се разпали една сатанинска омраза. Сатана ще се стреми да разклати доверието на църквата в свидетелствата и то поради следната причина: “Сатана няма лесен път за въвеждане на измамите и обгръщане на другите в неговите изкушения, докато се отдава внимание на предупрежденията, изобличенията и съветите на Божия Дух.” ИВ, I, 32, 33

Въплъщението на Христос

Коронният акт на измамата ще бъде опитът на Сатана да имитира второто идване на Христос. “Тъй като второто идване на нашия Господ Исус Христос наближава, сатанинските дейци са раздвижени от долу. Сатана не само ще се яви като човешко същество, но ще се представи за Исус Христос и светът, който е отхвърлил истината, ще го приеме като господар на господарите и цар на царете...

Като венец на делата си в голямата драма на измамата Сатана ще се представи за Христос... Това е едно силно, почти заблуждаващо заблуждение. Подобно на самаряните, които бяха измамени от Симон Магьосника, тълпата, от най-малкия до най-големия, гледа на магьосничествата и казва: “Този е така наречената велика Божия сила” (Деян. 8:10).

Но Божият народ не ще бъде заблуден. Ученията на този фалшив Христос не са в съгласие със Свящото Писание.” Мараната 276

Всичките тези фалшиви чудеса са възможни, понеже “Сатана може до голяма степен да води измамени души. Той може да изврати техния разсъдък, техния поглед и слух.” СЦ, III, 351

“Избраните” не трябва да се чувстват много сигурни, защото демоните са по стъпките им. “Не бихме се чувствали сигурни, ако очите ни можеха да се отворят и да видят как падналите ангели действат с онези, които самодоволно смятат, че са в безопасност. Всеки миг злите ангели са по петите ни... подготвени ли сме да им се противопоставим чрез Божието Слово – единственото оръжие, което можем да използваме с успех?” СЦ, I, 263

“Старай се да се представиш одобрен пред Бога”

“Като благородните биряни, трябва да изследваме внимателно, с молитва Писанията, за да сме запознати с Божиите слова. Трябва да се интересуваме не какво казва проповедникът, църквата или някой личен приятел, но какво казва Господ. “Нека прибягнат при закона и при свидетелството! Ако (проповедници, църкви или приятели) не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.” (Исая 8:20)

Когато изследваме за истината като за скрито съкровище, светлина от писаното слово ще прониква в ума. Затъпели и спящи способности ще се събудят за нов живот и енергия. Ограничените способности ще се

разширят, за да схванат истината и сериозни усилия ще се полагат за довеждане на други при светлината. Тогава защо е така, че има такава слепота по отношение на Писанията? Защо се приемат и понякога се предават и на други идеи, които са така неясни и противоречиви? Това е, понеже сърцето не е в хармония с откритото слово. Съвестта е била така дълго покварявана чрез практикуване на осъждане чрез това слово, та умствените и моралните сили са неспособни да разпознават духовните неща.” ЗВ, 26.XI.1885

“Няма безопасност за вас, ако не разберете какво казват Писанията и не го осъществите и внесете във всекидневния си живот и опитност. Носете го с вас, където отивате. Така ще бъдете укрепени срещу измамите, които изпълват света в настоящето време и ще спечелите победата чрез Исус Христос нашия Господ.” РХ, 3.IV.1888

Имаме нужда да позволим Бог да ни докосне със Словото Си, че напояващите потоци на Късния дъжд да могат да освежат почвата на нашето сърце и да може нов живот да изникне и произведе духовен плод.

Как мога да кажа на други?

Сега е времето за дори най-малките църкви и най-слабите светии да се събудят от сън. Никой не е твърде слаб или незначителен, за да не бъде активен. Не чакайте някой да ви каже какво да правите или кога и къде да започнете да работите – Господарят вече ви е казал в Словото Си! Какъв по-голям авторитет може да има в него? Чрез прилежно изследване на Писанията дори умове с ограничени способности могат да станат силни в Бога. С кротост и почит посрещнете нуждите на онези, които са около вас. Не забравяйте практическото благочестие и като са отворени вратите, използвайте всеки благоприятен случай да спделите с други скъпоценните истини, които знаете.

Малките църкви, въпреки че са малцина, могат да бъдат една сила за истината. Всеки трябва да чувства, че върху него лежи една сериозна отговорност, да изгражда своята малка църква с най-святая вяра. Самият факт, че има само малцина, трябва да кара всяка личност, член, да търси най-сериозно една жива връзка с Бога.” РХ, 3.IV.1888

Как може корави сърца да бъдат смекчени?

“Мнозина ще чуят вестта, но ще откажат да внимават, въпреки предупреждението, което трябва да бъде дадено на всички с чист и ясен тон. Истината не трябва да бъде представяна само в публични събрания. Трябва да се извърши едно дело от къща в къща. Нека това дело напредва в името на Господа. Онези, които са ангажирани в него, имат небесните ангели за свои придружители.

Нека изучаваме живота и смъртта на Христос. Нека вършим всичко, което е по силите ни, за да изпълним Божия план. Кой език може да каже, кое перо може да разкрие мощните резултати от гледане на Исус и живеене Неговия живот!” РХ, 11.VIII.1903

“О, изследвайте с молитва, с най-сърдечна молитва, за да знаете какво Бог е написал и да проследите стъпките на Исус в Неговия живот на съвършено по-

слушание към заповедите на Неговия Отец. Опитайте се да усетите вдъхновението в обясняване на словото, сигурното пророческо слово, че то да не бъде като мъртво писмо, но жива, горяща, блестяща светлина от Божия трон, приготвяйки един народ, да издържи изпитанията, страданията и преследванията, които Христос издържа.” Паулсън колекшън, 139

“Чудна привилегия е да можеш да разбираш Божията воля, както се открива в сигурното пророческо слово. Това ни възлага тежка отговорност. Бог очаква да предадем на други знанието, което Той ни е дал...

Доколкото се простират случаите му, всеки един, който е получил светлината на истината, е под същата отговорност, както бе и израилския пророк, към когото дойде Божието слово. “Сине човешки, Аз те поставих страж на израилевия дом, чуй, прочее, слово из устата ми и извести ги от Моя страна.” (Езек. 33:8,9)

Ще чакаме ли до изпълнението на пророчествата в края без да кажем нещо относно тях? Каква стойност ще имат нашите думи тогава? Ще чакаме ли докато Божиите съдби паднат върху беззаконика, без да му кажем как да ги избегне? Къде е вярата ни в Божието Слово? Трябва ли да видим да се изпълняват предсказания неща преди да повярваме в това, което Той е казал?” СЦ, IX,9, 10

Виждам ли себе си в заключителното дело?

“В нощни видения ми се показаха картини на едно голямо реформаторско движение сред Божия народ. Виждаха се стотици и хиляди да посещават семейства и да отварят пред тях Божието Слово. Чрез силата на Святия Дух се убеждаваха сърца и се извяваше един дух на истинско обръщане. На всяка страна се отваряха врати за провъзгласяване на истината.” СЦ, IX,99

“По целия свят мъже и жени търсят небето с желание. Молитви, сълзи и въпроси се издигат от души, копнеещи за светлина, за благодат и за Святия Дух. Мнозина са на границата на царството и очакват само да бъдат въведени в него.” ДА 48

“Двама библейски работници седяха в едно семейство с отворена Библия пред себе си и представяха Господ Исус Христос като прощаващия греховете Спасител. Към Бога беше отправена усърдна молитва и сърца се смекчиха и подчиниха чрез влиянието на Божия Дух. Молитвите им бяха изказани със свежест и сила. Като се обясняваше Божието Слово, видях как една мека, лъчезарна светлина освети Писанията и аз казах тихо: “Излез по пътищата и по оградите и принуди ги да влязат, за да се напълни домът ми.” (Лука 14:23).” СЦ, IX, 23

Заключение

Любезни братя и сестри, няма време за губене, няма време да считаме, че описаните последни сцени са далеч. Реалността е: те са дори на вратата. Нека постоянно помним жертвата на Господа и ходатайството Му за нас. Нека всеки реши. “Духа не угасвайте; пророчествата не презирайте.” (1Солун. 5:19,20)